

YURTSEVER GENÇ KADIN

“Kadının olduğu her yer yaşam kaynağıdır”

**APOCU DÜŞÜNCE TARZINI ESAS ALALIM
KOMÜNALİST YOLDAŞLIKLA KOMPLOYA SON VERELİM**

EDITÖR

EYLÜL - EKİM 2025

APOCU DÜŞÜNCE TARZI

MERHABA YÖNÜNÜ GÜNEŞE ÇEVİREN GENÇ KADINLAR

Yurtsever genç kadın dergimizin Eylül- Ekim sayısında "APOCU DÜŞÜNCE TARZI " teması ile sizlerle. Bu sayımızda genç kadınların Apocu felsefe ile örgütlenmelerinin önemine değindik. Sayımız kapsadığı aylar itibariyle komploya verilecek en büyük cevabın devrimci bir yaşam ve mücadele olduğunu bilmekle beraber, genç kadınlar bu temelde komünalite ruhunu yaşatarak dönem görevlerini yerine getirecektir. Önderliğimizin sesini duymanın verdiği güç ve heyecanla yeni dönemi karşılıyoruz. İçinde bulunduğumuz dönem mücadelemiz açısından büyük değerlerin yaratıldığı dönemler olmaktadır. Bu değerleri koruyacak özgürlük arayışçıları olduğunu biliyoruz. Bizler genç kadın arayışçıları olarak; Güneşimizi karartmak isteyen güçlere karşı vereceğimiz cevap , demokratik toplum için her gün daha çok önderlik gerçeğiyle bütünleşmek ve öncülük rolünü üstlenmek olacaktır. Bizlerde Yurtsever genç kadınlar olarak 'Apocu Ruh'u yaşatacak olan sizleri yurtsever genç kadın dergimizi okumaya çağırıyoruz. Yurtsever genç kadın dergimiz diğer sayılarında özgürlük arayışçılarınayol göstermeye devam edecektir.

GENÇ KALIN GENÇ YAŞAYIN!

Yurtsever Genç Kadın Dergisi

3 ÖNDERLİK TALİMATI

APOCU'LAR BÜYÜK DİRENİR

6 GENÇ KADIN PERSPEKTİFİ

APOCU DÜŞÜNCEYİ GELİŞTİRELİM, YAŞAMDA KOMÜNALLEŞİP, ÖZGÜRLEŞELİM!

10 İDEOLOJİ

ANLAMSIZLIK OLMA SA ANLAM ÜRETEBİLİRMİYDİK?

14 DOSYA

Jİ SÊDARÊ BER Bİ MASAYÊ, YEK BEDEN MÎLYONAN RÎH

12 EYLÜL FAŞİZMİNE KARŞI, YAŞAMI ÖLECEK KADAR SEVEN GENÇ DİRENİŞÇİLER

22 KADININ KALEMİNDEN

YAŞAYAN VE YAŞATAN AKIL, TOPLUMSAL AKIL

25 PORTRE

DAĞLI BİR GÜZELLİKTİR BERİTAN

29 BÎRANÎN

NAVÊ MIIN JI BÎR NEKIRI BÛ

31 JİNEOLOJÎ

APOCU DÖNÜŞÜM BİLİMİ, YÖNTEMİ VE JİNEOLOJİ!

35 KAPİTALİST MODERNİTE

DÖNÜŞÜMÜN NERESİNDEYİZ?

38 ÜNİVERSİTE

KASTİK KATİLİN DÜŞÜNCE ÜRETİM MERKEZLERİ; ÜNİVERSİTELER

41 KÜLTÜR VE SANAT

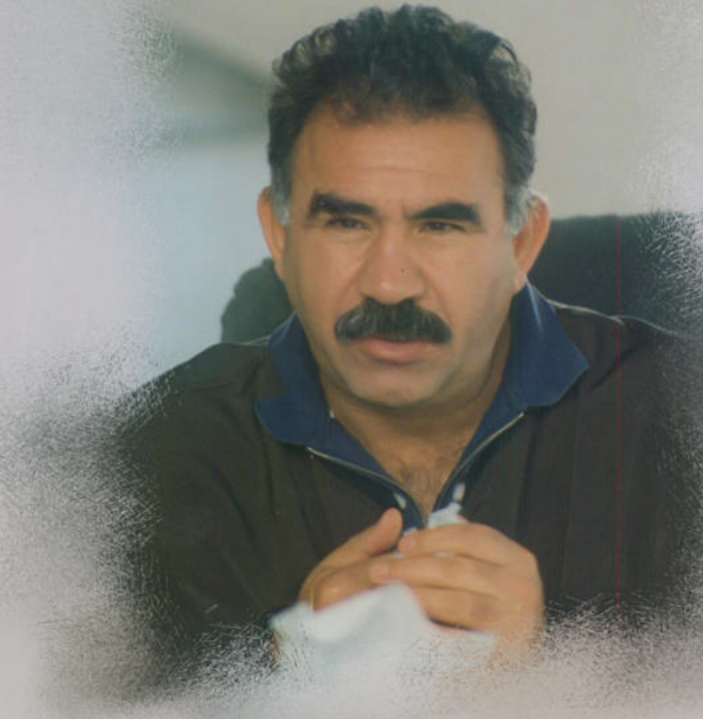
OPERASONA LI ROJAVAYÊ ZAPÊ Û TIŞTÊN KU FÊRÎ ME KIRIYE

45 MİZAH

XOŞÇA Û SOSYALÇE QALIN!

Apocu'lar Büyük Direnir

Dönemin yakıcılığından ve yaşanan havanın ağırlığından bahsettik. Öyle bir noktaya geliyor ki, faşist cuntanın ve bağlı olduğu iktidar bloğunun komplocu özellikleri tamamıyla özel savaş eksenli ve iradeyi teslim alma, eğer olmazsa kırmaya dönüktür. Dikkat edilirse zoraki bir karşı koyuştan ve direnmeden bahsetmiyoruz. Yoldaşa ve halkına ahlaki temelde bağlılık gösteren Kürdistanlı Devrimciler mücadelede de bunun yürüyüşünü fedai tarzda ve tempoda yürütüyorlar. Yani bunu yaşamda karşılığı fedaice tempo ve eylemin büyük olmasından ileri gelmektedir. Yaşamda karşılığı eğer bir söz ise sözsel olarak bunu yapıyor. Eğer ki, eylem ise en büyük özgürlük eylemi olarak ortaya çıkıyor. Yani söz ve eylem birliğinin zirveleşmesini yaşamda karşılık buluyor. Hangi koşul olursa olsun, ne kadar zorlayıcı olursa olsun karşılık olarak bulduğu cevap büyük direnme, büyük yaşama ve büyük söz sahibi olma durumu oluyor. Bu noktada Önder Apo'nun daha ideolojik grup döneminde temel ilkeleri belirlerken yoldaşlar topluluğuna söylemiş olduğu ilk ilkelerden biri; 'bizimle yürüyecek olan kişi içten olacak ve her

koşul altında büyük bağlılık gösterecek' olur. Nitekim daha sonra gelişecek olan mücadele süreçlerinde bu bağlılığı fedai tarzda görecektik ve bunun çok büyük değerlendirme ve çözümlemelerini geliştirecektik. Bu devrimci gurubun adı PKK olduktan sonra çok farklı ve alışılmışın dışında gelişecektir. Devrimciliğin ve fedailiğin tanımı yaşamda fedailiği yaratma ve yaşama fedailiği bir bütün olarak her önder fedaide görülecek ve yaşanacaktır. Küçük bir devrimci gurup olarak gelişen bu kadrolardan o denli çekinilir ve korkulur ki, önlerini almak için sömürgeciliğin ve iktidarsal bütün uygulamaların yöntemlerini kullanarak yıldırmaya ve teslim almaya çalışırlar. TC şahsında kullanılan yöntemler tarihsel benzerlikler içermekle birlikte, Kürdistan genelinde ve PKK özelinde tam bir özel savaş ve faşist cunta rejimine dönüşür. Bu fedailerden o denli korkulur ki, etkili olduğu alanlarda soykırımlar, zorla göçler, asimilasyon ve komplo içerikli uygulamalar devreye sokulur. Zaten kendisi bir komplo uygulaması olan faşist cuntanın darbeye zemin hazırlamak ve uygulamak için

çeşitli kirli politikalar devreye sokmuştur. Maraş Katliamından tutalım, İstanbul 1 Mayıs kutlamalarına bunlar süregider. Tüm bu yönelmelerin esas hedefi Önder Apo şahsında ortaya çıkan yeni devrimci tarzın ve örgütlülüğün ortaya çıkmış olmasıdır. Tabii bunun karşısında kendilerine Kürdistanlı Devrimciler diyen Apocu'lar büyük direnir, yaşama ve mücadeleye yaklaşımları fedaice olur. 12 Eylül Cuntasının esir almış olduğu Apocu grubun öncü kadroları ile başlayan Zindan Direnişi büyük direnme ve yaşama olan tutku düzeyi net bir şekilde ortaya çıkar. Yoldaşlığa ve insani değerlere bağlılık düzeyi adeta iliklerine kadar yaşayıp kendilerini bu büyük soylu insanlık mücadelesine verirler. Şartların ve nefes almanın dahi mümkün olmadığı bu ortamda verilmiş olan cevap ve ortaya

konulmuş olan tavır fedaicedir. Tarihi an'la ve an'ı tarihle bütünleştirme, yaşama ve anlamsal kılma ona olan yaklaşımla ortaya çıkar. Tam da bu noktada Mazlum Doğan'ın tarihi eylemini anlamak, tutum belirlemek, söz ve eylem sahibi olmak her onur sahibi olan ve ardılı olanın temel görevidir. Bu direniş artık kişiden çıkıp kendisinde binleri ve milyonları tutku düzeyinde kendi mücadele ve direniş hislerine bağlar ve bunu bütün duruşunda yansıtır. Apocu öncü grubun artık bu eylemle belirlenen çizgisi artık bir tarz düzeyinde "direnişin zafere, teslimiyettin ihanete götürdüğünü" netleştirir. Bununla artık tamamıyla zafere ve onun gerekliliklerine kilitlenme vardır. Belirlenen tarz ve yöntem olarak direnişin dışında hiç bir şekilde ve tarzda zaferin sağlayamayacağı noktasında netleşmiş olurlar. Yalnızca bununla da kalınmaz, insan onurunun, yaşama saygının gereği olarak büyük direnmenin dışında hiç bir şeyin, yolun ve yöntemin bunu karşılayamayacağını ortaya koyarlar. Bundan dolayı eğer direnişi ve mücadeleyi imkanlara ve elde olan yol-yönteme bağlayacaksak tarihi bir yanılgıya düşmemeliyiz. Çünkü faşist cuntanın ve komplocu gladio kliği Diyarbakır zindanında herhangi bir imkan ve direnişin yol ve yöntemini bırakmamıştı. Yaşam adına ne varsa gasp edilmiş ve yaşam büyük hakarete uğratılmıştı. Dolayısıyla yaşam karşısında ve ona yöneltilen imha, onursuzlaştırma karşısında büyük bir irade savaşı ve bunu gerçekleştirme, geliştirme durumu söz konusudur. Buna karşı direnişi bir kibrit çöpü ile yaratmak ve yine elde herhangi bir imkan olarak olmadan kendilerini mücadele ateşi yapıp bir bayrak gibi zafere kilitlemek var olan duruma açıklık getirmek hayati önemdedir. Dolayısıyla eğer bu vahşet ortamında yaşama ilişkin bir söz söylenecekse artık sözsel değil eylemsel olmak zorundadır. Bununda şartları

Yoldaşa ve halkına ahlaki temelde bağlılık gösteren Kürdistanlı Devrimciler mücadelede de bunun yürüyüşünü fedai tarzda ve tempoda yürütüyorlar

kalmadığından dolayı zafer için gerekli olan her türlü fedailik bir tarz ve yöntem olarak gelişecektir. Zaten Kürdistan'da ve Kürt halkında direnme karakter ve özeliğinin ortadan kaldırıldığını bilen faşist ve soykırımcı düşman böyle bir direnişin de olacağını tahmin dahi edemiyordu. Faşist cunta rejiminin neredeyse bütün zindanlarda sonuç aldığını ve kendilerine Apocu diyen grubun kolay teslim olacağını zannediyordu. Fakat tarihsel bir yanlış yaşadığını direniş zamanlarında görecekti. Dolayısıyla şunu rahatlıkla söyleyebiliriz; Diyarbakır Büyük Zindan Direnişinin herhangi bir fırsatı, imkanı ve olanağı yoktu. Olan sadece bedenleri ve fedaice yaşama tutkuları ve yoldaşlığa olan sevgileriydi. Yani Mazlumların, Ferhatların, Kemallerin, Saraların ve Alilerin direnişi geliştirebilecek ve mücadeleyi sağlayacak herhangi bir şeyleri yoktu. Fakat tam da bu nokta da kendi bedenlerini bir bir mücadele sahasına çevirecek ve zaferi fedai çizgide geliştirecek duruş ve örgütlülükleri vardı. Fedai çizgide tutum sahibi olmalarıydı. Hatta o düzeye geliyor ki kendi

şahıslarında ve duruşlarında insan onurunu ve değerlerini kurtarmayı görev bilip, tutum ve anlayış sahibi oluyorlar. Peki nedir buna yol açan anlayış ve tutum? Toplumun ve onun ahlaki değerlerine büyük bağlılıklarından ötürü, yoldaşlığın ve devrimci duruşun sorumluluğu gereği, kendilerini borçlu görmelerinden kaynaklı son anlarına kadar da bu ilkelere bağlı kalıyorlar. Bu açıdan Hayriler ve Mazlumlar kesinlikle insan ve toplumsal bir varlık olma gereğinin derin bilincinde ve farkındaydılar. Bu bilince sahip olarak, bedenlerinden daha fazla bir şeylerinin olmayışına içerlenip, keşke farklı aracımız, imkanımız olsaydı da bu mücadeleye ve onun hizmetine sunsaydık diyenlerdir onlar. Çünkü Onlar, PKK'de insanın ve onun toplumsallığının en temel yargı değerlerini görüyor, yaşıyor ve temsil ediyorlardı. Bu açıdan PKK şehitler ve fedai gerçekliğinde kesinlikle bu hakikatler göz ardı edilemez. Dolayısıyla PKK'de olan bir insanlık hareketi olma durumu ve insanlığı yüceltme, onurunu kurtarma gelişmesinin yaşandığını belirtebiliriz

**APOCU DÜŞÜNCEYİ GELİŞTİRELİM,
YAŞAMDA KOMÜNALLEŞİP,
ÖZGÜRLÜŞELİM!**

Tarihsel toplum boyunca merkezi uygarlık güçlerinin saldırılarının olduğu her yer ve zaman da yurtsever ve direnişçi halk ve topluluklar öncülüğünde kendini savunma, örgütlenme ve eyleme geçme durumları sürekli gelişmiştir. Toplumlar özgür bir yaşama kavuşmak için arayışlarını egemen sistemin ideolojik- toplumsal yapısının dışında sürdürmüşler. Bunun için de öncelikli olarak düşünce ve zihniyette başlayan hegemonik yapıya karşı sürekli kendilerini düşünce de örgütlemişler. Düşünce ve zihniyet ile kendini koruma yöntemi her toplulukta farklı öz savunma yöntemlerini de açığa çıkartmış ve öz savunmasız hiçbir toplum kendini korumayı başaramamıştır. Bu temelde de topluma dayatılan yabancılaşma vesaldırın ne kadar büyük olmuşsa direnişler de o kadar büyük olmuştur. Özelde Kürt ve Kürdistan gerçekliğinde her birimiz buna şahitlik etmişizdir. Özgür ve diyalektik düşünce tarzından dolayı on binlerce kişi katledilmiş, yakılmış ve sürgün edilmiştir. Kendi düşünce yapısından ve yaşam tarzından kaynaklı yaşamış olduğumuz coğrafyalarda halen de bu katliam, soykırım, tutuklama, işkence ve sürgünler devam etmektedir. Çok yakın bir süreçte neredeyse her birimizin tanıklık ettiği bir Gazze gerçekliği, Durzi halkına dönük yapılan katliam

gerçekliğinin nedeni de aynı zihniyet yapısıdır. Kastik katil zihniyeti insanlığı öyle bir duruma getirmektedir ki, kendi gözleri önünde bir toplumun çocukları açlıktan da ölmektedir. Fakat, sahip oldukları toplumsal-komün düşüncesinde kaçma, terk etme, teslim olma yoktur. Topraksevgisi, varlık ile özdeş kılınmıştır. Sahip olduğun düşünce, var olma gerçekliğidir. Bir irade beyanıdır. Yurtseverlik düşüncesi, toprak sevgisini, toplum sevgisini, inanç ve bağlılığı yaratmaktadır. Düşünce ve zihniyetin iradeye dönüşmüş ve eylemsel kılınmış gerçekliği bu anlamda tarihten günümüze bir direniş içerisinde. Her düşünce tarzı, bir kültür, karakter ve yaşam biçimini açığa çıkartır. Bu anlamda direnen de teslim olan da düşünce ve zihniyettir. Beden ve dili de harekete geçiren insan aklıdır. Burada kendimize yönelteceğimiz esas soruda peki bizler nasıl bir düşünce yapısına, zihniyete sahip olmalıyız? Düşünce tarzımız bizleri direnişçi mi kılıyor, pasif mi kılıyor, yoksa bir judenrat gerçekliğine mi sürüklemektedir? Kendi gerçekliğimize doğru yönelerek, doğru sorgulama ve çözümleme ile yaklaşarak Apocu düşünce tarzına ulaşabiliriz.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!
Düşünce, zihniyet inşası, fikir üretimi dediğimizde esasında düşünce de doğruya

ulaşma ve anlam yoğunlaşmasını yaratmanın adı olmaktadır. Düşünce den kopuk olan pratikler kişiyi köleleştirir. Toplumsallığa değil, kapitalist sisteme hizmet eder konuma getirir. Özel de genç kadınlar olarak daha esnek bir düşünce yapısı, diyalektik düşünceyi geliştiren ve özgür düşünebilen, düşünceyi eylemli kılan bir gerçekliğe sahip olmamız gerekir.

Önderlik; "Kapitalist sistemde tarihte hiç olmadığı kadar sözle eylem arasında kopukluktan da öteye, geliştirilmiş bir ihanet var kılınmıştır. Bu sistemde sözler sanki hep eylemi yanlışlamak içindir. Hegemonik sistemin kulluğu somutunda eyleme daha önce hiç görülmediği kadar âdeta mekanik bir aygıt rolü oynatılmaktadır." belirlemesinde bulunmaktadır. Dikkat edin, kastik katil sistemin tam da yaptığı bu olmaktadır. Sözden, düşünce den kopuk sürü toplumlar yaratmaktadır. Kastik katil dediğimiz zihniyet yapısı özelde kadınları hedef yapmakta ve kadın adeta kendi öz-düşünce yapısına ihanet etmiş bir konuma getirilmiştir. Yine, ezber olmaktan öteye gidememiş düşünce ve buna göre olan davranış ve mimikler de yaşam gerçekliğini bozmaktadır. Sahip olduğumuz düşünce, bizlere değil bir devlete, düşmana ait olmuştur. Düşünce ve eylemde uçurumlar yaratılmış ve ne söylediğimiz ne de yaptıklarımız bir hakikatin yansımasını yapmamaktadır. Düşünce gücüne, söze, inşa edilen bir bilince düşmanlık yaratılmıştır. Ana tanrıçanın örgütlediği komün toplumuna

baktığımızda ise, söz ve eylem birlikteliğini görürüz. Diyalektik düşünce tarzı ve simbiyotik bir ilişki hakimdir. Komün yaşam tarzında zihniyet yapılanması herhangi bir hukuk, kanun ve kitaba göre oluşturulmamış ve kalıba sıkıştırılmamıştır. Kültür dediğimiz değerler toplamı da bu şekilde oluşturulmuştur. Kastik katil sistem ile yapılan ise modern adı altında kişileri uyuşturmadır. Kısacası modern cahillik, kastik katil sistemdeki cahillik olmaktadır. Duyguları alınmış, hissetmeyen, uyuşturulan, düşünmeyen, bireysel ve bencil kişilikler ile sistemini yürütmektedir. Bunlardan en korkunç olanı da bilmemesine rağmen, cahilliğini aydın olma ile gösteren, topluma yabancılaşan kesimlerdir. Bilmediğini dahi bilmeyen cahillik düşünce gücünü, bilgeliğin özünü saptırdıkça cehaletin içeriği de böylece değiştirilmiştir. Günümüz gerçekliğinde de bir bütünen tersyüz edilmiş ve çarpıtılmış bir duruma getirilmiştir. Doğru bildiğimiz ve öğrenilen öğretilen düşünceler, düşüncesizliği yaratarak kişiyi en zavallı ve bilemez, anlayamaz hale getirmektedir. Dikkat edin; dogma, tutuculuk, kalıp ve ezberler dediğimiz alışkanlıklar ve bizlere öğretilenler bir düşünce tarzı, üslup, yaklaşım ve karakter halini almıştır. Tutuculuk dediğimizde şey de muhafazakarlıktır ki, dogmatizm de bununla bağlantılıdır. Akıcılığı, yaratıcılığı, yeniliği, değişim ve dönüşümün önünde en büyük engel olmaktadır ki bu özellikler, kadın ve gençlik kimliğine, evrenin diline ters bir durum

olmaktadır. Kadın ve gençliğin düşünce yapısı esnektir ve özgürlükte esnekliği gerektirir. Esnekliğin ve diyalektik düşünce tarzın zayıflamışsa, özgürlük zayıflamış demektir. Özel de, Bakure Kurdistan ve Türkiye de örgütlü bir gücü yaratmamanın esas sebeplerinden biri de özgür düşünceyi kendimize yaratmamamızdır.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

İlk Apocu gruba baktığımızda söz-eylem bütünlüğünü görürüz. Bu birlik toplumda muazzam bir saygınlık uyandırmış ve düşüncenin eylem ile buluşması, beden bulması bireyi de irade haline getirmiştir. Önder Apo özel de savunmalarında söz-düşünce-pratik bütünlüğünü fikir-zikir-fiil birlikteliği olarak formülleştirip somut olarak iddia sahibi her insanın önüne koydu. Sahip olduğumuz kadın ve gençlik kimliklerimizde bu iddia ve hedeflerimizi büyütmemizi gerekli kılmaktadır. Apocu düşünce tarzı bu anlamda mevcut olanı koruma, var olana tabi olma ve sadece verili olanı alma değildir. Doğa ve insan ilişkisine baktığımızda dahi bu yoktur. Bu şekilde yaklaşma toplumsallığı ve özgürlüğü dondurma anlamını taşımaktadır. Özgürlük hareketimize baktığımızda, toplumsal varoluş gereği dahi, düşünce gücünü geliştiren, bilinç oluşturan, zihniyet yaratan bir komün olmuştur. Özne-nesne, tanrı-kul, canlı-ölü ayrımına girmemiş ve doğa, anlam ilişkisini birey ve toplum ilişkisini bütün görerek geliştirmiş ve düşünce de tüketimi değil, üretimi esas almıştır. Yurtsever genç kadınlar olarak, bu anlamda düşünce yapımız üretici değil tüketicidir. Oysaki Apocu düşünce tarzında zihniyet devrimi vardır. Bakış açısı pozitif inşa etme üzerinedir. Tüketme, yok etme, yıkma yoktur. Esas itibariyle Önderlikteki tarz inşa üzerinedir. Önderliğimizin süzölmüş bal kıvamındaki anlam dünyasında yaşamıyor, anlam denizinde yüzmüyoruz. Yanlış ve yanlışlıklar ezberler, klişe cümleler dile yapılmış ve pelesenk olmuştur. Sürekli kendini tekrar eden boyutlarda kaynağını buradan almaktadır. Doğru

okuma, araştırma, inceleme, çözümleme yapılmamaktadır. İçinde bulunduğumuz kastik katil sistemin kirli suyundan içip “oh be ne güzel” diyebiliyoruz veya bulanık suyla berrak suyu karıştırarak tertemiz bir yaşam yerine farklı düşünceler içinde eriyebiliyoruz. Tercih edilen düşünce ve zihniyet yapıları kadın ve gençliği öz-düşünceden kopartmakta, uzaklaştırmaktadır. Fuhuşa sürüklemekte, asimilasyona uğratmakta ve milliyetçi, liberal ideolojiler içinde eriterek, yok etmektedir. Bu yüzden söz ile kendine ne kadar yurtsever, devrimci, demokrat vb. kavramlar ile tanımlasa da, düşünce de yaşanan Apocu felsefeden, bakış açısından kopmadır.

Kirlenmiş zihniyet ve duygu dünyası içinde doğru bir şekilde yaşayamaz, çalışamaz ve başarılı bir öncü olunamayacağı bilinmelidir. Yurtsever Kurdistan ve Türkiyeli genç kadınlar olarak, düşünceyi de yaşamı da örgütlemek ve yaratmak bizim elimizdedir. Bu yüzden ilk etapta düşünce yapımızı değiştirme ve doğruya ulaşmamız gerekir. Apocu düşünceyi kendimizde geliştirmeden, başarılı pratiklerin de sahibi olamayız. Tercihsizlik ve alışkanlıklardan vazgeçmeme birbirini besleyen tarzlardır. Sonuç olarak fiziki olarak bir şeyleri terk etme, düşünce olarak bitirdiğimiz anlamına gelemez.

*Kürdistanlı genç kadınlar olarak
öz irade, öz düşünce ve toplum-
sallaşmayı başaramadan doğru
bir özgürlük yürüyüşçüsü olu-
namayacağını bilmek gerekir.
Bu anlamda yolda olmak yetme-
mektedir. Bu yolda nasıl
yürüdüğümüz, neye ve kime
hizmet ettiğimiz bilinmelidir.*

EZBERLETİLMİŞ ÖĞRETİLERİ TERK ETME BİR TAVİZ DEĞİL, ÖZGÜRLEŞMEDİR!

Alışkanlık ve ezberletilmiş öğretilerden kurtulmak için düşüncenin özü olan Apocu düşünce tarzını kendimizde yaratmamız gerekir. Sistem ve eril zihniyete verdiğimiz tavizlerin esası öz ve değerlerimizdir. Yurtseverlik çizgisi bu düşünce ve oluşturulan zihniyet ile sürekli bir savaşı gerektirmektedir. Güçlü bir örgütlenmenin, eylemin sahibi olmayışımızın sebebi de düşmana hizmet eden düşüncelerin hakimiyeti altında olmamızdır. Kürdistanlı genç kadınlar olarak öz irade, öz düşünce ve toplumsallaşmayı başaramadan doğru bir özgürlük yürüyüşçüsü olunamayacağını bilmek gerekir. Bu anlamda yolda olmak yetmemektedir. Bu yolda nasıl yürüdüğümüz, neye ve kime hizmet ettiğimiz bilinmelidir. Kuşkusuz özgürlükten de kastımız toplum özgürlüğü olmaktadır. Özgür düşünce, özgürce çıkışları yaratacak ve irade sahibi bir kişiliği açığa çıkartacaktır. Bir diğeri de komün yaşamı dediğimiz örgütlü yaşam tarzı da, bu bilinçle açığa çıkacaktır. Ezberletilmiş öğreti ve alışkanlıklardan kurtulma, komünleşme yani özgürleşme demektir. Bunu gerçekleştirdiğimiz oranda düşman içinde, düşmana karşı alternatif bir yaşamı yaratabilir ve demokratik sosyalizmin öncü

gücü haline gelebiliriz. Bu nedenle demokratik sosyalizmin öncülük görevlerini sahiplenerek katılmamız gerekir. Tarih bilinci ve değerler ile yaratılan özgür kadın tarihimize daha fazla yoğunlaşmalı ve bu tarihin bir parçası değil, esas gücü olmalıyız. Düşman zihniyetini, düşüncesizliğini ve bu sistemin aygıtlarını ve kullandığı argümanları reddederek kendimizi sınır ve kalıplara koymamalıyız. Esas olan reddettiğimizin alternatifini oluşturmak ve komünleşerek özgürleşmedir. Alternatif ve çözümü yaratılmayan retlerin sonucunun benzeşmeye götürdüğü görülmelidir. Buda tek tipleşmeyi ve devletçi zihniyeti doğurmaktadır. Her genç kadının bu anlamda yeniden doğuşu esas alarak ve Apocu düşüncede derinleşerek, komünleşmesi kendi özgürlüğünü toplum özgürlüğünde araması gerekir. Apocu düşünce tarzı toplumsal düşüncedir, bütünlüklü ve özgürce düşünebilmektir. Önderliğimiz 27 yıllık tecrit durumunu yine komplo sürecini özgür, toplumsal düşünceyi kendisinde yaratarak boşa çıkarmıştır. Apocu felsefe, Apocu düşünce tarzını kendimizde yaratarak Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü sağlayabilir ve komploya karşı doğru mücadele ederek son verebiliriz. Bu temelde, Apocu düşüncede bütünleşelim, Komünalist yoldaşlıkla Önderliğe doğru yoldaş olmayı başaralım.

Anlamsızlık Olmasa Anlam Üretebilirmiydik?

Felsefe, ideoloji, paradigma, düşünce, fikir ve dahabirçokkavram, insanın varoluşu ile oldukça ilişkili kavramlardır. Fakat ne yazık ki kapitalist modernite bu kavramlar ile insanların arasına mesafe koymaya çalışmakta, deyim yerindeyse insan ve insan olma anlamı arasına sınırlar örmeye çalışmaktadır. Bu yazımız bu sınırları tanımamaya karşı bir Felsefi arayıştır. Çünkü biz insanız, insan anlamsızlığa karşı; anlamı arayan bir varlıktır. İnsanlık adına anlamı arayan binlerce insan olmuştur; bu değerli, yüce insanlardan biri de Önder APO'dur. Önder APO ve arayış, Önder APO ve felsefe, aslında kendimizi bulma ve Xwebûn olma yolunda biz hepimizi ilgilendiren başlıca bir konudur. O halde sormaya cesaret edelim. Nedir felsefe, kavramsal bir tanımlaması var elbet; köken olarak yunanca da peşinden koşmak, aramak, sevmek anlamına gelen 'philia' ve bilgi bilgeliğe anlamına gelen 'sophia' sözcüklerinden oluşur. Yani bilgeliğe arayışı, bilmek ve bilgiyi sevmek anlamlarına gelir. Filozofda bilgeliğe ulaşmaya çalışan kişidir, kendi anlamını merak eden kişidir. Esasında felsefe bir düşünce sanatı, filozofta maharetli, yetenekli bir sanatçıdır. Geçeklik, bilgi, ahlak, inanç, estetik, zaman ve mekan, varlık ve varoluş gibi yaşam ve insan ile bağlantılı konulara bir tanımlama,

açıklık getirmek için geliştirilen bir düşünce biçimidir. Aslında felsefe yaşamın anlamını bulmaya giden yolda bir hakikat yöntemidir. O halde felsefesizlik nedir? Felsefesizlik kupkuru, cansızlık, parçacılık, anlamsızlık, boşluk, maddilik, iktarcılık, dünyevilik ve sorunsallıktır. Önder APO bu felsefesizlik durumunu bir anlamda 'kaos aralığı' olarak da tanımlamıştır. Tarihte bir çok filozof, insanlığı bu felsefesizlik durumundan çıkarmak için bir çok alanda felsefeyi geliştirmiştir. Felsefenin; bilgi felsefesi(epistemoloji), estetik(güzellik felsefesi), etik(ahlak felsefesi), bilim felsefesi, eğitim felsefesi(pedagoji), hukuk felsefesi, metafizik(fizik ötesi), ontoloji(varlık felsefesi), siyaset felsefesi, teoloji(din felsefesi), zihin felsefesi gibi belli başlı alanı ya da disiplinleri vardır. Ve her bir disiplinin(öğretim konusu olabilecek bilgi) belli başlı öncü filozofları vardır. Zerdüşt, Thales, Platon, Aristoteles, Sokrates, Aspasia, Hypatya gibi. Her biri anlama ulaşmak için bir çok soru sormuş ve cevap aramışlardır. Güzellik nedir? Ahlak nedir? Var olmak nedir? Düşünce Nedir? Bu sorulara buldukları yanıtlar toplumda bir farkındalık, bilinç, toplumsallığın anlamına ve insanın anlamına dair bir aydınlık oluşturduğu

için iktidarcıları, despotları rahatsız etmiştir. Bu temelde gerçeğe ulaşma yolunda bir çoğu bedel vermiş, baldıran zehiri ile zehirlenmiş, derileri yüzülmüş, başları kesilmiş, kadın filozoflar ise tarihte hiç olmamışçasına vahşice katledilerek yok sayılmışlardır. Sormak cesaret ister çünkü cevabın peşine düşmek eylem ister. Filozoflar bu anlam da güçlü eylemcilerdir. Dilde bu eylemde filozofun en etkin silahıdır. O halde biz APOCU genç kadınlar olarak, günümüzde yaşamımızı birebir etkileyen APOCU felsefeyi nasıl anlamalıyız, bizim felsefemizin anlamı nedir ve diğer bu felsefelerden farkı nedir? Büyük bir anlamsızlık olmasaydı, biz böyle büyük bir anlam üretebilir miydik diye soruyor Önder APO. Bizim anlamsızlık kaosuna karşı sorduğumuz soru ben kimim, nasıl yaşamalı, nereden başlamalıyım'dı diye de ekliyor. Bu soru işaretleri uçurumdan düşerken bizi yaşama tutan, aralıklara çaktığımız kancalar gibidir. Bu soru işaretleri meraktır, topluma, kendine ve yaşama olan merak. Apocu felsefede, Önder APO bu soruları sorarak insan olmanın anlamının arayışına yönelmiştir. Esas fark ise, sadece soruyu sorup cevaplamak ile kalmamış, demokratik modernite cevabı ile alternatif yaşamı örgütlemek için insanlığa büyük bir mücadele ve yeniden insani, toplumsal değerler ile var olma zeminini sunmuştur. Apocu felsefenin diğer esas bir

farkı da sadece bir felsefe disiplini, yöntemini kullanarak anlamı aramamış, bir çok yöntemi iç içe büyük bir zenginlik ile kullanarak tüm kesimden insanlara hitap etmiştir. Demokratik toplum manifestosunda "Doğanın diyalektiği gibi bir felsefi düşünceye ihtiyaç var. İşte bu bilimin bütün ortaya serdikleri; fizik, kimya, biyoloji bağlamında ne varsa aynı şey felsefe adına hatta mitoloji adına serilen ne kadar düşünce varsa, onları süzerek bir sonuç çıkarma ihtiyacı duydum." diye belirten Önder APO, bu yöntem zenginliğini ya da daha doğrusu düşünme özgürlüğünü en güçlü bir şekilde kullanmıştır. Anlama sadece somut fiziki bilimler, biyoloji, kimya, matematik ya da metafizik ile değil, hepsini bir arada, anlama ulaşma amacıyla birbirini tamamlar şekilde kullanarak gidilebileceğini göstererek; APOCU felsefenin diğer tüm felsefelerden farkını en belirgin bir şekilde ortaya koymuştur. Düşünce yöntemleri arasında zıtlık ya da karşıtlığa, birbirini çürütmeye karşın, bir paralellik ve uyum yolu bulmuştur. Apocu Felsefe de diğer felsefelerdeki düşünce yöntemlerine karşın diyalektik düşünce tarzı baskın bir şekilde karşımıza çıkmaktadır. Önderliğimiz manifesto da 'Diyalektik Kürtçe'de kullandığımız "du"dan geliyor. "Du" işte Avrupa'da "dia" oluyor. Kökü Aryence'dir. Diyalektik denilene "du" denmeli. Zerdüştlükteki karanlık-aydınlık meselesi,

felsefe haline gelmiş. Tantanalı, sırlı-mırlı bir şey değil. Bizim hayatımızın da dayandığı dini ve felsefi bir ilke. Ama onları Avrupa farklı bir anlatıma kavuşturmuş. Diyalektik öyle yeni bir buluş veya bizimle, doğa ile ilgisi olmayan bir şey değil. Doğa zaten diyalektiktir. Bağlıdır, ilişkilidir. Böyle hayret edilecek bir şey değil. Diyalektik olmazsa, evren olmaz.' diyerek güçlü bir tanımlama getirmektedir. Yani çokça kez bir çok düşünürün ifade ettiği; karşıtların birbirini yok ettiği ya da büyüğün küçüğü yuttuğu, efendi-köle tanımlamalarına karşı; APOCU felsefede zıtların varlık oluşumu için gerekli olduğu, zıtlıkların birbirini tamamladığı düşünce yöntemi esastır. Buna felsefede tez-antitez-sentez denilmektedir. Apocu Felsefede ana kadın komün eksenli doğal toplum süreci tez olarak ele alınırken, doğal toplum değerlerine karşı canavarlaşan kastik katil gerçekliği ve onun iktidarcı gasp, talan sistemi antitez olarak ele alınmaktadır. Bu antitez içerisinde tekrardan komün değerlerine bağlı kalarak kastik katil yapılanmalara karşı kadın öncülüğünde gelişen, demokratik modernite mücadele gerçekliğimiz ve komünalist yoldaşlığımız ise bir sentez olmaktadır. Yani hiçbir şey birbirini tamamen yok ederek bir üst kademeye ulaşmaz. Bu anlamda demokratik toplum manifestosu ya da felsefesi zıtların birlikteliğine, farklılıkların birlikteliğine dayanır. Sentezin gerçekleşebilmesinde Apocu Felsefede esas bir rolde kadın özgürlük felsefesi olmaktadır. Diğer felsefelerde kadının adı ya da rolü dahi anılmamaktadır. Sokratesi Sokrates yapan Miletli Aspasia iken, Aspasia

sadece bir öğrenci ya da Atinadan atılması gereken bir kadın olarak anılmaktadır. Hypatya'nın bir çok buluşu ve tanımlamaları çalınıp, yakılırken ya da Hint Felsefesinde Sati gerçekliği karşımıza çıkarken; Apocu Felsefede Kadın insanlığın oluşumundan beri anlamı arayan ve toplumsallığı; ana klanı ya da komünü etrafında geliştiren olarak belirlenmektedir. Önder APO ' Kadın felsefemin Köşe taşıdır.' Diyerek Apocu felsefenin en belirgin ve dönüştürücü gücünü tanımlamaktadır. Kadının yaşamdaki anlam arayışı komünal değerleri yaratmıştır. Bu anlamda tekrardan kadın bilinçliliği ve arayışı ile komünal değerleri sentezlemek APOCU felsefenin temel amacıdır. Tüm felsefe akımlarının sorduğu esas bir soru olan 'varlık nedir'e Descartes'Düşünüyorum o halde varım' derken 375 yıl sonra Önder APO Apocu felsefede "Ne kadar örgütlüysen, o kadar varsın" diyerek örgütlenmenin varlığı mümkün kıldığını belirterek bir yenilik hatta bir düşünce çığırını açmaktadır. İnsanlık için varoluş; hücrelerinden, tüm ontolojik anlamlarına kadar örgütlülük ile tanımlanabilir. Bu temelde müthiş bir komünal örgütlülük hareketini doğuran APOCU Felsefediğertüm felsefeleri, toplumsal örgütlülük ile besleyerek yenilemiş ve dönüştürmüştür. Diyalektik düşünüp, yaşamı zıtları ile bir uyum içinde alarak, kendini yaratan insan gerçekliğini örgütlü kılmış ve APOCU felsefe kadın öncülüğünde, yirmi birinci yüzyılda tüm anlamsızlıklara anlam yüklemiş ve umut olmuştur.

**ÖNDERLİĞE
TECRİT
SÜRECE
İHANETTİR.**

YURTSEVER GENC KADIN 13
EYLÜL - EKİM

YURTSEVER GENC KADIN DEM GENC HDP

JI SÊDARÊ BER BI MASEYÊ,**YEK BEDEN MÎLYONAN RÎH**

Dî dawiya sedsala 20'emîn de li naverastê qatîlên kastîk hebûn. Dîsa di destê wan de xençerek û her di dîrokê de bi komployan derdikevin pêşberî me. Xençerê diçikîn piştî ferdekî ku di şexsê xwe de îrade û nasnemeya civakî temsîl dike. Armanc ev e; civak ji hêz û qidûm bixînin û piştî wan xwar bikin, çong bi wan bidin erde. Hêza ferd, dibe ya civak û civaka ku digihêje pêşengê xwe yê rast û heqîqî, wê zû bi zû tû hezên tarî, zalim û desthilatdar nikaribe hêza wan ya komîne tine bike. Ji bo vê katilê kastîk her bi komployên bi dizî ve bi dek û dolabên xwe yê namerdane ve kiryarên xwe yê dervayî mirovahiye pêktîne. KOMPLO; kiryar û çalakiya yekem ya zilame neçîrvan yê xasûk, li ser JIN-KLAN pêkanî ye. Mînaka herî şember di mîtolojiyan de cihê xwe girtiye. Enkî bi komployekî ve 104 ME'yên Înanna ku berhemên xwedawend û civakê ye jê didize. Berhemên civakbûnê ku li derdora jinê çêbûye wekê berhemên xwe dibîne û bi vî awayî dixwaze bide bawer kirin. Ev çîrok xwe di her serdema dîrokê de dûbare dike. Bi navê din û bi rengê din ev serpêhatî kûrtir û diwartir, heta roja me ya îro tê jiyankirin. Carna navê wan bû Nemrûd, carna bû Fîravûn, carna bûn Sargon û ji serê mirovan keleh çêkirin. Li arenayên Romayê tenê ji bo ku arîstokrat bikenin mirov bi şêran dane xwarin, bi hezaran jinên sîhîrbaz ê zane şewitandin, li ser nave mafê mirovan hemû welatên Rojhilata Navîn dagir kirin û hîn bi hezaran mînakên wê hene. Ev hemû çalakiyên katilên kastîk yê komplodar in. Her çiqasî maskeyên wan zêde bûne jî tû carî cewhera wan neguheriye; her xwînmişî, qirkerî û talan bûye karê wan. Sîstema modernîteya kapitalîst, di sedsala 16'emîn de bi komployan ve tevahî nîrxên Rojhilata Navîn desteser kir û hêdî hêdî li navenda Ewropayê hate der. Ev serdem û

sîstem kombûna hemû xirabî û zilmê ye û wekî paştatiyên katîlên kastîk ku di dîrokê de derketine ye. Bi sîstema kapîtalîst re ne tenê kastîkek, bi hezaran kastîk derketin û keda civakan bînpê kirin, bi sedan çand, gel, bawerî û entîsîte bi qirkirinê re rû bi rû hîştin, tevahî civak di bin navê modern û şarezakirinê weke nesneyên ku tû qîmeta wan nîne bi zagon û zanista xwe ya pozîtîvîst ve homojen kirin û tek tîpbûn pêş xistin. Sîstema ku weke Leviathanê ji xwîne tîr nebûye, di sedsala 18-19'emîn û piştî wê jî Rojhilata Navîn kirin gola xwîne. Mirov û civakên Rojhilata Navîn anîn rewşekê wiha ku ji erdnîgarî û dîroka xwe ya ku ji peşketina mirovahiyê re xizmetên mezin kirine biterikînin û jê birevin. Wiha lê kirin ku jiyana bi eşq ya bi komî ku hêvanê wê de azadî

û netew dewletekî bi nave Tirkiyê ava kirin. Ev avakirin li ser tine bûna Kurdan bû. Di oxira berjewendiyên xwe û xwedayên xwe yên kastîk katil de qirkirina Kurd pêkanîn. Li hemberî vê Kurdan rûxme ku bîst û heşt cara serî hildan lê nekarîn ve perdeya mirine û statûya tinekirine biçirînin. Serhildana dawî ya bîst û nehemîn jî ya RÊBER APO ye. Lewma vê serhildanê gel û welatek ji nûve vejand û rih da termekî mirî. Wekê Rêbertî got 'DI BÊ WATEBÛNÊ DE BÛ TEQÎNA WATEYÊ' û ev wate her ku çû dibû zanebûn. Zanebûn dibû heyîn, heyîn dibû hebûn û ev hebûn bi rêxistinê û şerê tekoşîna azadiyê nêzî serkeftinê dibû. Rastiya RÊBERTÎ li ser nave Kurdeyatiya birûmet çî hebe, hemû avakir. Ji bo vê eger komplo ya li ser Rêber APO baş neyê fêm kirin wê tu carî ev komplo

heye, jê xerîb bikevin. Modernîteya kapîtalîst ku hêzên hegomon jê re serkeşî dikirin, dest avêtin KURDISTANA ku tê de mirovahî, formên civakbûn, ziman, baweriya yekem û hwd. îcadên ku di bingeha wan de jiyana ava bûne peyda bûye, xizmet û nîrxên mezin li mirovahiyê barkirine kirine. 200 salên beriya niha li ser welate me Kurdistan û gelê qedîm KURD'an de biryara tinekirin û înkare didin. Perdeya imhaye diavejin li ser wan. Bi hevpeymana Syks Pîkot, dagirkeriya Kurdistanê ya sedsala 20'an de despêkir û Kurdistan bi hevpeymana Lozanê dibe welatekî metîngeh yê navnetewî. Di pevajokeyî ku Kurd mehkûmî koletiyê kirin

neyê bi dawî kirin. Wê mirovahî her bi birîna xençerê re bimîne, û yê ev xençer dernekeve. Rêber APO weke şoreşgerekî û avakerê Partiya Karkerên Kurdistanê, ji ber ku xwedî peşbîniyekî siyasî û zanebûnekî dîrokî bû, dengê lingê cuntayê bihîst û di sala 1979 beriya darbeya faşîst a 12'ê Îlonê pêk were ji Tirkiyê derbasî Sûriye bû. Di navbera her dû netew dewlatan de nakokiyên kur hebûn. Rêber APO bi dengeyekî siyasî ya pir zirav dikarîbû qasî 20 salan li Sûriye bimîne. Ji bo ku gel û kadro ji şerê rizgariyê re amade bike di asta herî jor de li hemberî arteşa dîyemîn a NATO dest bi şer kir. Hêzên NATO bi taybet

**Rêber APO çawa ku gelekî li ber mirinê jinûve vejand,
tevger û serhildanekî ku li ber kendalê ye û kêr maye
jê bikeve jî bibask kir û bilindtir, biheybettir firiya**

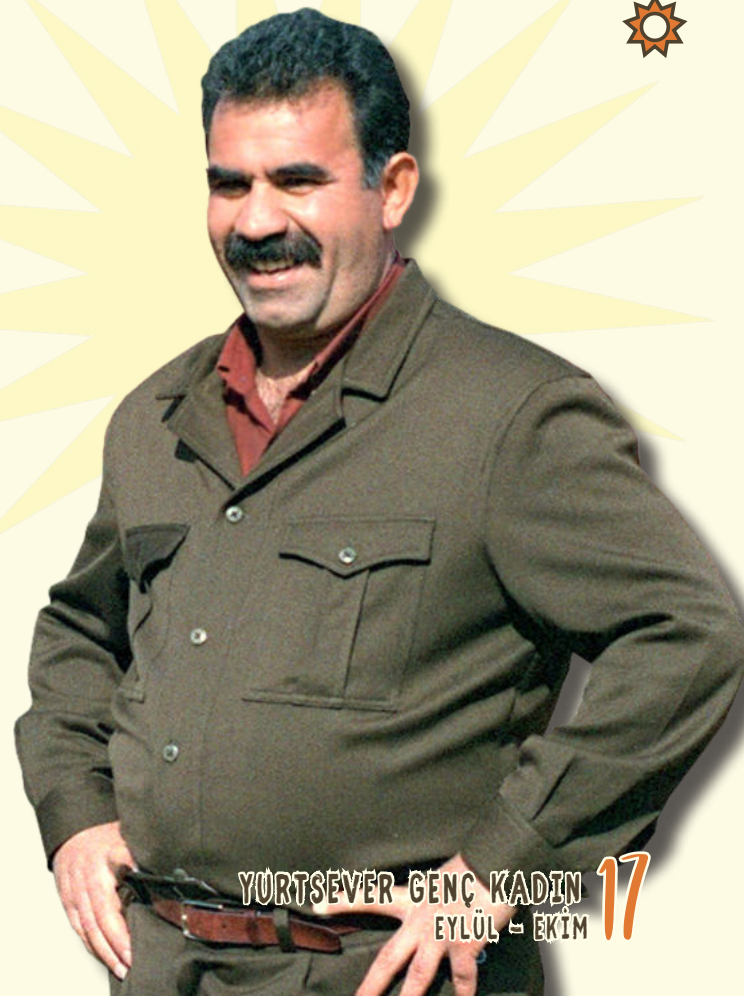
DYA ji salên 1990'î û şûn ve bi awayekî pir eşkere piştgirî da dewleta Tirk û tevî şerê li hemberî tevgera azadiye bû. Piştî hilweşîna Sovyetan, NATO û serkeşên wê zextekî pir mezin li ser Suriyê kirin, da ku Rêbertî ji Sûrî derxînin. Rêber APO di vê pevajo de her çiqasî bi niyeta aştiye sê agirbestê yekalî îlan kir û xwest rêya diyalogê vebike jî, ji ber ev yek ne li gorî berjewendiya hêzên komploger bû û li dijî Rêbertî û gelê Kurd dest bi komplojê kirin. Dixwastin serî ji laş qût bikin. Di derxistina Rêbertî ya ji Sûriyê de rola esasî ya hezen NATO bû. Bi pilansaziyekî berfireh gelek dewletên Erebb û Rojavayî tevî komplojê kirin. Her wiha Kurdên hevkar dîsa rola xwe ya 'judenratbûnê' lîstin û di ve kompleyê de cîh girtin. PDK û YNK ya ku heta wê deme li ser nîrxên gelê Kurd û parvekirina deshiladariyê şer dikirin û Başûrê Kurdistanê difrotin, ketin xizmeta hêzên hegemon. Di encama hevkarîya xayîname û komplojê berfireh de, Rêbertî ji ber ku di ferqa komplojê de bû û ji bo ku zirarê nede dostaniya bi Sûriyê re, her wiha ji bo ku pîrgirêka Kurd bi awayekî demokratîk çareser bike û pêşîya qirkirina gele Kurd û gelên Rojhilata Navîn bigre, Ewropayê tercîh dike da ku bikaribe siyaseta bike. Di dîroka 9'ê Cotmeha 1998'an de li ser dawet kirina dewleta Yûnan, Serokatî ji Şamê derdikeve û berê xwe dide Atînayê. Komplojê katîlên kastîk ê hemdem wê demê kete meriyetê. Ji Atînayê heya Moskovayê, ji Romayê heya Belarûsê û Naîrobiyê... Dewletên di 7 parzemînan cîhanê de ji bo girtina Rêber APO kar dikirin û wî wekî 'persona non gradita' îlan kiribûn. Gelê Kurd ê ku Rêber APO re bibûn yek dema ku komplo û armanca wê bi zelalî dîtin û xeteriya li ser hebûna xwe hîs kirin, her çar parçeyê Kurdistanê û derveyî welat dest bi serhildanê kirin. Dixwastin tarîtiya komplogeran, bi agirê

"KES NIKARE ROJA ME TARÎ BIKE" ve ronî bikin. Li her derê bi yek dil, yek mejî, yek hebûn û yek deng li derdora Rêbertî bûn xelekek ji agir. Piştî 130 rojan di 15'ê Sibatê de Rêber APO ji 'Dojeha Naîrobî'yê bi hevkarîya CIA, Mossad û MÎT'ê tê revandin û teslîmê dewleta Tirk dîkin. Daxuyaniya Bülent Ecevit ya sibeha 15'ê Sibatê, di esasê xwe de çikandina xençerê bû. Ji ber bi vê komplojê ve xençerek li pişt mirovahiyê xistin, li pişt jin û gelê Kurd dixin. Rêber APO ev komplo şibihandê çarmixa Îsa û wiha got: "Mîxa despêkê li Yunanîstanê li min dan. Ya duyemîn li Rusyayê, ya sêyemîn li Îtalyayê û ya dawî jî li Tirkîyê." Ji bo Kurdan 15'ê Sibat bû Roja Reş. Carekî din dîroka wan li ber çaven wan zindî dibû. Aqubeta pêşengên xwe Şêx Seîd û Seyîd Rizayan ji bîr nekiribûn. Lê êdî Kurd ne yê berê bûn. Di nava 24 saetan de ji Kurdistanê heya metropolên Tirkîyê, ji wir heya Ewropayê ji bo Kurdan bibû roja qiyamete. Ji ber vê di serî de li pêşîya seferxaneyên Îsraîl, Tirkîyê, Kenya û Yûnanîstanê bibû cihê serhildanê. Ji ber dizanîbûn ku beyî Rêbertî jiyan nabe. Jiyanê bê rûmet qebûl nekirin û di oxira wê de mirin jî dan berçavê xwe. Ev serhildanê gel, berxwedan û sekna fedayî ya tevgera azadiye li pêşîya fizîkî tinekirina Rêbertî bû asteng. Ji ber esas armancê komplo yê yekem fizîkî îmhakirina Rêbertî bû û bi vî awayî ji bo vala derxistina komplojê ku di dîrokê de mînak wê nînê, bû gav avetinekî mezin. Zindana Îmralî sala 1936 cara yekem te avakirin. Cihe girtiyên siyasiye û kesen weke Adnan Menderes, İbrahim Balaban, Yılmaz Güney tê de mabûn lê yekem car ji bo yek kesî hate hazir kirin. Îmralî ne tenê zindaneke û îşkencexaneyek e. Bi komplojê zindana Îmralî xwestin bikin mekana qirkirina Kurdan. Pergala qirkirin, metîngerî û tecrîdê ya zindana Îmraliyê taybet hatiye amadekirin.

Însanê herî civakî; Rêber APO xistina hucureya yek kesî de, tena serê xwe şerek ji bo civakbûnê ye. Pilansaziya hêzên komploger ku nikarîbûn Rêbertî bi fîzîkî îmhâ bikin wiha bû: “Însanek demdirêj di cîhekî 4 metro de tena serê xwe bimînê, ew ê psîkolojî û karkirina mêjiyê wê bandor bibe. An jî tekiliya însanekî ku aşiqê civakbûnê ye ji derve re qûtkirin û gelekî ku beyî Rêberê xwe nikare jiyan bike bêagahî hîştinê ve wê serî ji laş qût bibe.” Bi vê plansaziyê ve hêzaran rêbazê şerên taybet û psîkolojîk li ser Rêber APO ceribandin. Di nav tecrîdê de tecrîd pêkanîn. Penus û kaxiz bîle jê sitandin. Hemû navenda şerê NATO’yê û hêzên hegemon, bibû Îmrali û şerê li wir bandorî di serî de gelê Kurd û hemû gelên Rojhilata Navîn dikir. Bi van kiryanan di despêka sedsala 21’emîn de dixwastin hêviya gelekî tine bikin û ronahiya wan vemirînin. Dixwastin Girava Îmraliyê bikin weke zinarên Kafkasya ku Prometheus pê hatibû girêdan. Bersiva Rêber APO ya ji vê kompoyê re hemû pilansaziyên wan vala derxist: LI BER KENDALÊ BIBASK BÛYÎN. Rêber APO çawa ku gelekî li ber mirinê jinûve vejand, tevger û serhildanekî ku li ber kendalê ye û kêr maye jê bikeve jî bibask kir û bilindtir, biheyyettir firiya. Berxwedana Îmraliyê, berxwedana mirovahiyê ya li hemberî xerabiyê ye, berxwedana bindestan ya li hemberî zaliman e, berxwedana hêviyê ya li hemberî reşahiyê ye û berxwedana jiyanê ya li hemberî mirinê ye. Di şexsê kesekî de milyonan berxwe da. Dewlet û sazîyên ku xwe weke nûnerên demokrasîyê binav dikirin jî bûn parçeyekî vê kompoyê. Tuzagonên huquqî û mirovî li Îmraliyê ne derbasdar e. Di 27 salan de di nava rastiyeke bi vî awayî de, di tenêtiyekî mezin de Rêbertî gelekî ku dîroka wê, erdnîgariya wê, nasname û hebûna wê dihate înkâr kirin, bi îrade û bi hebûn kir. Ji bo ku em bibin civak, Rêbertiya me 27 sal xwe tenê hişt. Dema ku bi qasî serê derziyê jî heviya kesekî nema bû, dijmin bi serkeftina xwe serxweş bibû, Rêber APO bi paradîgmaya xwe civakek di wê hucureya 4 metro de dikir xwedî zanebûn, xwedî hebûn, xwedî îdeolojî, xwedî ax û nasname. Di 4 metroyê de cîh û derfeta jiyanê bi milyonan Kurda û mirovahiya azad re çêkir.

Ev destkeftî hemû Rêbertiya me bi aqilekî û hafizeyekî gerdûnî, bi penûs û pêlan ve çêkir. Ev aqilê ku weke Manifestoya Civaka Demokratîk hate penase kirin, bû navê jiyana nû ya ku ji navenda Kurdistan û hemû welatan bi qafîleyan jin, ciwan û azadîxwaz ber bi avakirina wê paradîgmayê ve bi eşq baz didin. Bi taybet ji wan welatên ku Serokatî weke ‘kese naye xwestin’ îlan kiribûn, bû bi hezaran bi mîlyonan Rêbertî wekî Rêbertiya azadiyê dibînin û ji bo ku xwe azad bikin, ji bo azadiya fîzîkî ya Rêber APO tekoşin dikin. Ev hêza mezin dibû, dest û perspektîfa ku hewil dida xençerê ji pişt mirovahiyê derxe û anî ber derxistinê. Dema roj bû 23’ê Cotmeha 2025, êdi dijmin fem kir ku Kurd û Rêbertiya wê di Rojhilata Navîn de hêzeke ku dest jê nayê berdan. Di encama tekoşînê de dewleta Tirk tinebûna xwe didît. Ji bo vê carekî din mecbûrê Rêbertiyê man. Rêbertî bi banga xwe ya dîrokî ‘Aşitî û Civaka Demokratîk’ ve pêvajoya bihebûn bûyîn ya gelê Kurd biserxist. Pêvajo û dema hebûn azadkirinê da despê kirin. Ev hebûn jî tenê û tenê wê bi Rêbertiya azad re pêk were. Bi vî awayî ew xençer wê têkeve çopa dîrokê û WÊ AZADÎ BISERKEVE!

12 EYLÜL FAŞİZMİNE KARŞI, YAŞAMI ÖLECEK KADAR SEVEN GENÇ DİRENİŞÇİLER

Bir eylemin siyasal amacının altında yatan temel ve belirleyici gerçek, işbaşına gelen iktidarın yönelimlerinin ağırlık merkezlerini de doğrudan belirler. Bu nedenle başta şunu belirtmek gerekir ki 12 Eylül sömürgeci askeri faşist darbesinin gerçekleştirilmesin de belirleyici rol oynayan; PKK Önderliğinin de gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesindeki önemi ve rolüdür. Kürdistan'daki gelişmeler TC sömürgeciliğini temellerinden sarsmış ve siyasal, ekonomik, askeri vb. her alanda çözümsüzlüğe ve çözülmeye itmiştir. Bu nedenle faşist cuntanın yönelimlerinin ağırlık merkezin de Kürdistan olmuştur. 12 Eylül darbesinin öncesinde bile yüzbinlerce işçi uzun süreli grevdedir, bir çok fabrikada üretim tamamen durmuştur. Enflasyon yükselmiş, halkın alım gücü düşmüş, üretim büyük oranda tıkanmıştır. Siyasal anlam da ise büyük bir tıkanıklık yaşanmaktadır. Gösteriler, protestolar, yürüyüşler çığ gibi büyüyüp yayılmakta, her tarafta büyük bir siyasallaşma ortaya çıkmaktadır. Bunların her biri sömürgeci rejimi zorlayan birer etmen olmuştur. 12 Eylül faşist darbesinin dayandığı uluslararası zemin ve bunu doğuran Türk siyasal sistemin yanında, 1978'den itibaren tezgahtlanan 79 yılı uygun zamanlama yakalanamadığından ve koşullar hazır olmadığından kaynaklı

ertelenen 12 Eylül askeri darbesi, esas olarak başta bulunan bazı genareller istediği veya türk ordusu darbeci bir karaktere sahip olduğu için değil, genelde yaşanan emperyalist bunalım ve çürümüşlüğün bir parçası olarak gericileşen, çürüyen ve dağılmaya yüz tutan türk burjuva sistemine nefes aldirmek, Kürdistan da PKK Önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesini tasfiye etmek ve türkiye devrimci demokratik muhalefetini ezmek amacı ile emperyalist metrapoller de tasarlanarak gerçekleştirilmiştir. Çünkü enperyalizm o süreçte bölgedeki en büyük dayanağını kaybetmek istememiştir. Sonuç olarak 12 Eylül 1980 Cuma Günü "emir komuta zinciri içinde ve emirle" gerçekleşen bu darbe Amerika'nın "bizim çocuklar" dediği Kenan Evren ve ekibi tarafından gerçekleştirilirken, darbeden sonra Kürdistan adeta yeniden bir işgal sürecine uğradı. Hem askeri, hem siyasal, hem de kültürel anlamda böyle bir süreç yaşatıldı. Katliamlar, kaybetmeler, yüzbinlerce insanın işkencelerden geçirilmesi ve onbinlercesinin tutuklanıp zindanlara doldurulması, günlük olağan bir iş haline getirildi. Bütün bunlar ile amaçlanan PKK hareketini yok etmektir. Faşist rejim halkın ulusal kurtuluş sorununu ve bu uğur da geliştirmekte olduğu mücadelesini insanlığın gündeminden çıkarmayı önüne koydu. Zindanlarda öncüye teslimiyet ve

“PKK bize teslimiyeti değil, direnişi öğretti, ben de bugünden itibaren koşulsuz olarak ölüm orucuna giriyorum”

ihanet dayatılıp, bununla halkın kurtuluş istemini boğup bitirmeyi hedeflemişlerdi. İçerdeki devrimci önderler şahsında kürt halkının umutları tüketilecekti burada amaçlanan, yapılan plan budur. Zindanlar saldırılar yoğunlaştığı oranda öne çıkmaya başlamıştır. İçerdeki devrimci öncüler ne kadar teslimiyet ve ihanete bulaşırlarsa o kadar Kürt halkı bir daha kendi varlığından, halk ve ulus olmaktan gelen hakkından ve özgürlüğünden bahsedemez olacaktı.Yani bu tutsaklar şahsında halkın özgürlük mücadelesi bitirilecekti. Özellikle Önder kadroların da zindanda olmasından hareketle PKK hareketini zindanlarda bitirebileceğini düşünüyor. Bu sebeple zindanlardan başlatarak imha sürecini dalga dalga tüm Kürdistan'a yaymayı önüne koyuyor.Hareketin kadro ve kitlesinin ağırlıklı bölümünü oluşturan Diyarbakır Zindanı bu amacın gerçekleştirilmesi için pilot alan olarak seçilmiştir. Halkların varlık ve özgürlüklerinin büyük tehditler altında olduğu mekanlar, kamplar, zindanlar ya da toplama kampları vardır. Bu kapitalist-emperyalist sistemin oluşturduğu evrensel düzeyde olan bir sistemdir. Ve birbirlerine benzerler. Fiziki ve psikolojik olarak uygulanan işkence yöntemleri, hücre cezaları, öldürme yol yöntemleri, topluma karşı işledikleri propaganda, özel savaş yöntemleri aynıdır. Auschwitz,Trebilenka,Dachau...İnsanlığın

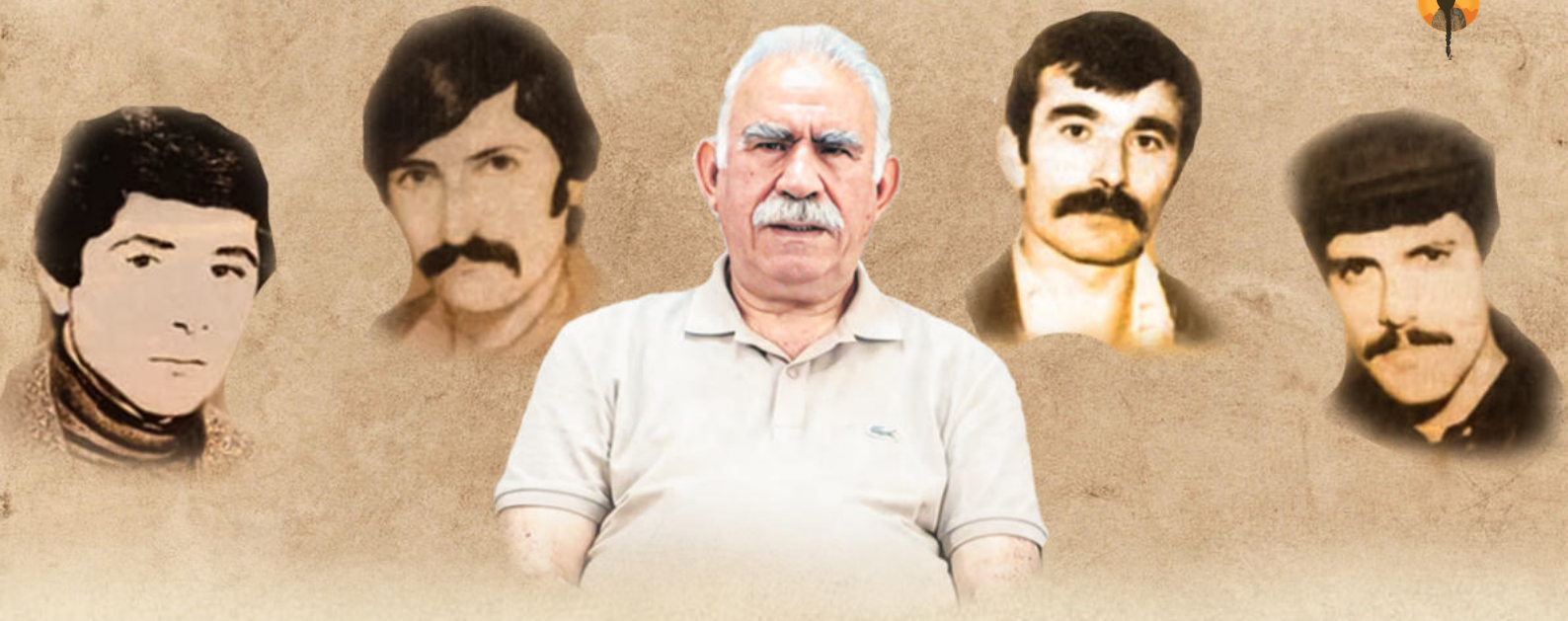
korku dehlizleri romanlara, filmlere konu olan bu insanların trajedilerini insan iliklerine kadar hissetmektedir. Emperyalizmin vahşeti sadece Almanya ile zalim diktatör Hitler ile sınırlı değil Vietnam’ da Saygon Zindanların da da tutsaklar şahsın da tüm vietnam halkının özgürlük davaları bastırılmaktaydı. İran da aynı işleve sahip Evin hapisanesi,Türkiye de de Diyarbakır 5 Nolu askeri ceza evi 12 Eylül faşist darbesinin Hitler faşist doktrini ile aynı zihniyeti taşıyan Kenan Evren ve ekibi vardı. Herşeyi kendileri ayarlamış, ortamı yaratmış, bir gece darbesi ile tüm Kürtleri, onun siyasal temsilcilerini, devrimci, demokrat tüm muhalefeti zindanlara atmışlardır. Düşmanın bu süreçteki esas aldığı şudur; Kürdistan'dan ne kadar yoğun bir kitle koparılır, insansızlaştırma ne kadar ileri götürülürse sistemli göçertme karşısında direnen güç de o denli zayıflayacak ve etkin direniş ve muhalefet odağı olmaktan çıkacaktır. Kenan Evrenin askeri cuntası arkasına beşbin yıllık zalimlerin tecrübelerini almış, uluslar arası emperyalist ve faşist metotları içselleştirmiş bir şekilde zindanlar da tutsakların üzerlerine gidiyorlar. Önce teslim almak, kural adı altın da yapmak istedikleri türkleştirmedir, bu politikayı onursuzlaştırma, kişiliksizleştirme ve ihanet ettirme politikası ile beraber yürütüp 5 nolu dan aldığı sonuç ile halk arasın da da aynı politikaları uygulayacaktır. Bu faşizim halka özel olarak uyuşturucuyu, fuhuşu, ahlaki çöküntüyü dayatıp kitleleri saptırmayı esas almıştır. İçten içe topluma dayatılan çürümenin etkisiyle kadın ticaretinden tutalım, müziğe, giyime, esrar, her türlü yozlaştırıcı öğe insanların günlük yaşamına indirildi. Toplum üzerine bir karabasan gibi çöken 12 Eylül’ün ırkçı faşist politikaları insanları adeta düşünemez, fikir üretemez, eleştiremez duruma getirmiştir. Toplum herşey boyuneğen,suskun vetepkisiz yaşayan birer ölüye çevirmeyi amaçlamışlardır. Emperyalizm diğer ülkelerde de uyguladığı bütün yöntemlerden aldığı sonuçları tecrübeyi burada da uygulamaya koymuştur. Amaç türkleştirme politikalarını yeniden başlatmaktır. Teslimiyet politikası dayatılır

“Biz ölüme sevdalı insanlar değiliz. Yaşamı uğrunda ölecek kadar seviyoruz, ama bu işkenceli yaşamda fikirlerimize karşı ihanet ettirme dayatılıyor. Ben de bugün itibarıyla ölüm orucuna başlıyorum”

ardından itirafçılık politikası gündeme gelir. Bunda amaç Sadece PKK'yi zayıf güçsüz düşürme değil de; PKK mücadelesinin boş bir mücadele olduğunu sonuçsuz bir yol olduğunu gösterme oradan ortaya çıkartacağı böyle bir gelişmeyle dışarıda kalanları etkileme ve bir de PKK ile birlikte yeniden dirilmeye başlamış olan Kürt ulusal devrimci umutlarını tümüyle bitirme yok etme gerçekleştirmektir. Fakat zindanlarda uygulanan baskı ve vahşet dünyada insanlığın ender tanıdığı baskılardan birisidir. Bu anlamda ona karşı gelişen direniş yine insanlığın tanıdığı en soylu en görkemli en yüce direnişlerden mücadelelerden birisidir. Bu nedenle 5 nolu da, Hücrelerde Mart -Mayıs 1981 tarihleri arası önemlidir. Direniş ile teslimiyet, ihanet ile zafer en keskin anlarıyla burada cereyan eder. Kemal Pir'in "Dünyanın kalbi Ortadoğu'da, Ortadoğu'nun kalbi Kürdistan'da, Kürdistan'ın kalbi Diyarbakır'da atmaktadır" sözü o dönemin çelişki ve çatışmasının nerelerde olduğuna işaret etmesi bakımından önemlidir. Düşmanın aralıksız yaptığı işkenceler ile geçen 1981 ile mahkemelerde yapılan hiçbir savunmanın sonucu alınmıyor, mahkeme salonuna girene kadar devam eden işkenceler ile yapılan teslimiyete karşı PKK'nin öncü kadrolarının öncülüğünde olan direniş zafere doğru yol almıştır. Bu temel de 21 mart 1982'de kaldığı hücre de 3 kibrit çöpünü yakarak Newroz'u karşılayıp, yaşamına son veren Mazlum Doğan arkadaş zindan karanlığın da yaşamın nasıl temsil edilmesi gerektiğini de göstermiştir. Ş.Mazlum Doğan siyasi anlamı derin olan

eylemi ile zindan kitlesine "Yaşamın ancak ölümle yaratılabileceği" mesajını vermiştir. Ş.Mazlum Doğan'ın eylemi, zindandaki teslimiyet ortamının parçalanmasında önemli bir kıvılcım oluyor. Tutsaklar üzerinde büyük bir arayış ve cesaret hakim oluyor. Mazlum arkadaşın şahadetinden sonra Ferhat Kurtay, Necmi Öner, Eşref Anyık ve Mahmut Zengin arkadaşlar 17'yi 18'e bağlayan gece, mayıs 1982 de el ele tutuşarak sloganlar ile dünyada eşi az görülen bir eylem biçimi ile kendilerini yakarak Mazlum arkadaşın zindanın zifiri karanlığına çaktığı 3 kibrit çöpünü bedenlerinde meşaleye dönüştürüyorlar. Dörtler'in eylemi de tüm görkemine rağmen teslimiyet ortamını parçalamaya yetmiyor. Yaşanan ihanet ve teslimiyet ortamını parçalamanın yolu çok daha güçlü çok daha kitleselleşmeye yol açacak bir eylemi geliştirmektir. Ş.Mazlum Doğan'ın o dönemde söylediği; "Cuntaya karşı sesimiz mutlaka kitlelere ulaştırılmalıdır" şeklinde bir yol aydınlatan mesajı vardır. Yine Dörtler'in eylemi düşmanı şok etmiştir. Bu süreçte itirafçıların partiye saldırıları, mücadeleyi ve Önderliği karalamalarının önüne geçme, ihanete geçit vermeme, Partiye sahip çıkarak savunma, mahkemelerin karşısına siyasi, ulusal ve sınıfsal kimlikle çıkma gereği vardır. Bütün bunlar değerlendiriliyor ve Ölüm Orucu kararı verilip M.Hayrî Durmuş arkadaş tarafından duruşmada açıklanıyor. Bu açıklama büyük bir öneme sahiptir. Sömürgecilerin kendi mahkemelerin de bu şekilde kadroyu ve onun şahsın da tüm mücadeleyi yargılamak istedikleri bu mahkeme de eylem kararı

açıklanıyor. Yani aslında yargılayanlar PKK'nin öncü kadrolarıdır. M.Hayri Durmuş arkadaşın mahkeme heyetinde Urfa gurubun da tarihi 14 Temmuz büyük "Ölüm Orucu" eylemini başlatırken şunları söylemiştir; Kürdistan Ulusal Kurtuluş mücadelesine katıldığım günden bugüne kadar Kürdistan mücadelesine elimden geleni yapmaya çalıştım. Ama sorumluluklarımı tam yerine getirdiğimi düşünmüyorum. Bu sebeple bu halka karşı borçluyum. Arkadaşlarıma vasiyetimdir; mezar taşıma "Kürdistan Halkına Borçludur" diye yazılsın diye belirtmektedir. M.Hayri Durmuş arkadaşın değerlendirmelerinin hemen ardından Şehit Ali Çiçek arkadaş; "PKK bize teslimiyeti değil, direnişi öğretti, ben de bugünden itibaren koşulsuz olarak ölüm orucuna giriyorum" der ve daha yerine geçmeden, Kemal Pir arkadaş; "Biz ölüme sevdalı insanlar değiliz. Yaşamı uğrunda ölecek kadar seviyoruz, ama bu işkenceli yaşamda fikirlerimize karşı ihanet ettirme dayatılıyor. Ben de bugün itibarıyla ölüm orucuna başlıyorum" demektedir. Ve ardından katılan bir çok arkadaş daha, yine hücrelere döndükten sonra eyleme Akif Yılmaz daha sonra Mustafa Karasu arkadaşlar da katılırlar. 14 Temmuz direnişi devam ederken düşmanın baskıları, direnişçileri yıldırma çabaları da devam eder. Düşmanın eylemi boşa çıkarma için yaptığı her şeye tüm saldırılara, uyguladıkları tüm özel savaşa rağmen Eylül ayında peş peşe yaşanan şehadetlerle eylem zafere ulaşır. Eylül

ayı, 14 Temmuz direnişçilerinden ilk grupta yer alan dört arkadaşın şehadete ulaşmasına sahne olur. 7 Eylül de büyük enternasyonalist devrimci Kemal Pir, 12 Eylül de M.Hayri Dumuş ve üç gün sonra 15 Eylül günü Akif Yılmaz ve 14 Temmuz direnişçilerinin en genç arkadaşı olan ve M.Hayrî Durmuş arkadaşın ifadesi ile "O bizim Kızıl Yıldızımız" 17 Eylül günü Ali çiçek arkadaş şehadete ulaşır. Şehitler kervanına katılarak tarihteki onurlu yerlerini aldılar ve 14 Temmuz büyük Ölüm Orucu 18 Eylül günü sonuçlanmıştır. Eylem sonucun da savunma hakkı yaratılıyor, işkenceler sınırlandırılıyor ve böylece zindan da yeni bir sürece giriliyor. Zindan Direnişleri, Halk tarihimiz de teslimiyet ve ihanete karşı Partimizin devrimci tavrının somutlanması ve sonuç almasıdır. Daha sonra kalıntıları kalmış olsa da, esas olarak ihanet ve teslimiyet zindan direnişleri ile yerle bir edilmiştir. 12 Eylül askeri cuntası ihanet ve teslimiyet için düzenlediği 5 nolu ceza evi sistemi ile amacına ulaşamamış buradan direniş ve mücadeleleri ile halk kahramanları çıkmıştır. Ş.Mazlum Doğan "Teslimiyet ihanete, direniş zafere Götürür" değerlendirmesini 79-80 de bir değerlendirmesinde söylemiş ve Amed zindanın da yaptığı eylem ve yaktığı ateş ile hepimiz için yolumuzu aydınlatacak bir özgürlük meşalesi olmuştur. Bu direnişin meşalesini devralan yurtsever genç kadınlar olar bize düşen de, bu ateşi gürleştirmek ve yeniden doğuşları yaratmaktır.

YAŞAYAN VE YAŞATAN AKIL

Akıl; ufuk, havsala, irfan, basiret, zihin, izan gibi birçok farklı karşılayanla günlük yaşamda kullandığımız bir kavram olmasının yanında felsefede de çıkar karşımıza. Aklın doğası ve beyinle olan ilişkisi, akıl-beden ikilemi asırlardır felsefenin temel konuları arasında yer almıştır. Yaratılışçılar, aklın gelişmiş biçimde ve birden ortaya çıktığına yani aklın, kutsal yaratılışın bir parçası olduğuna inanırlarken, karşıt olarak aklın uzun bir evrim sürecinden geçtiğini ve doğaüstü güçlere gereksinmeden açıklanabileceğini savunan görüşler de olmuştur. İlk filozoflardan Herakleitos MÖ. 5.yüzyılda varlık anlayışının temeline koyduğu logos sözcüğünü akıl, ölçü gibi anlamlara gelecek şekilde kullanırken, akılı; evreni bir bütün olarak kuran ve hareket ettiren ilke olarak tanımladı. Aristoteles, akıl; maddenin nasıl ve neden olduğu gibi oluştuğu, neden öyle kalmayıp değiştiği sorularının cevabıdır derken, Sokrates, “insanı insan yapan şey psukhe olup, psukhe’nin özü akıldır. Erdem, yalnızca insana özgü olan akılla ilgilidir. Aklın en önemli fonksiyonu, tıpkı zanaatkarın

araçlarını bir şey yaratmak için iyi kullanması ve yönetmesi gibi, onun bireyin hayatını yönetmesi, yönlendirmesi ve düzenlemesidir” der. “Sorgulanmamış hayat yaşanmaya değer olmayan hayattır” derken de aklın yönetme, yönlendirme ve düzenleme özelliğine vurgu yapar. Aydınlanma filozoflarından olan Kant ise aklın, ahlakın kaynağı olduğuna inanıyordu. Aklın bu tanımlamalarına baktığımızda ;erdem, araştırma, yaratma, yönlendirme, yaratıcılık gibi kadını ve erkeği kapsayan, tüm insanlık için olan birçok vasıf görürüz. Peki ne oldu da tarihin seyri ortak akılı 'erkek akılı ve kadın akılı'diye bir ayrışmaya götürdü ve günümüze gelindiğinde erkek aklına meyillendi? Akılı, erkek ve kadın diye cinslere ayırmanın doğruluğu, “erkek akılı” ya da “kadın akılı” ifadesiyle neyin kastedildiği tartışılması gereken konulardır. Önder Apo’nun hakikate ulaşmada yöntem olarak ortaya koyduğu mitoloji, din, felsefe ve bilimle gelişen insan, büyük bir tecrübe ve toplumsal bir akıl oluşturdu. Fakat insanlığın ortak ürünü olan akıl, Sümer mitolojisinden bu yana erkeklik argümanlarıyla dizayn edildi. Erkek egemen

Dönem, biz genç kadınların yaratıcılıkla, kadın aklıyla- toplumsal akılla demokratik, ekolojik, kadın özgürlükçü paradigmayı inşaa ederek, Önder Apo' nun komünalist yoldaşları arasında yer alma dönemidir!

kültür kadını, akıl ve bilgi dünyasından dışlayarak akıllı bir cinsin buyruğu altına aldı. Akıl, esnek ve kendi üzerine düşünebilen özel bir olgu olsa da, norm ve kavramsallaştırmalarla gelişir. Bu norm ve kavramsallaştırmalar da insanlara nasıl düşüneceklerini, nasıl yaşayacaklarını öğütler. İnsanlar, bu akıl ürününüyle yaşarken onu, düşünüş formuna, huya, dile ve kültüre dönüştürürler. Nihayetinde “Erkek Aklından” kastedilen, aklın kadına, doğaya ve topluma karşı kültürleşmesidir. Bu kültürleşmeyle bilimciliğin ve aklın ilahileştirilip, maneviyatın ve duygusal aklın ise ötelendiği modernist erkek aklına dayanan sistem geliştirilmiştir. Mesela Aristo, akıllı(erkek olanı), duyguya(kadın olana) baskın kabul edip, kadının rolünün annelik olduğunu teorize ederken; Hegel, aynı teoriyi iki bin yıl sonra Tinin Fenomolojisi'nde savunmaya devam etmiştir. Oysa kadınla yeksan tutulan duygusal akıl, insan zihninin gelişim aşamalarında ilk gelişen, duyularla ve reflekslerle ilgili akıldır. Analitik akıl ise duygusal akıldan sonra, onunla bağlantılı olarak gelişmiştir ki, insana soyutlama, analiz etme gibi zihni kapasite kazandıran akıldır. Duygusal aklın dışlanması analitik akıllı da temelsiz kılmak demektir. Bu nedenle duygusal akıllı redderek analitik aklın gelişeceğini düşünmek, köklerini reddetmek ve bugün yaşanan felaketlerin nedenini görememektir. Yaşatan akıl ancak duygusal akılla güçlü bir bağ kurarak gelişebilir. Hegel'in ilerlemeci felsefi görüşü de insan

aklını ilkel-ilkel olmayan şeklinde ayırtmış, analitik aklın, ilkel(kadın)aklın aşılmasıyla gelişeceğini savunmuştur. Yani 'akıl' derken kastedilen analitik akıldır ve erkek bilincini oluşturur! Kadının akıllı ise aşılması gereken bir engel olarak görülmüştür. Felsefe dünyasının önde gelen erkeklerinden Platon'la başlayıp Hegel ve Bacon'da zirveleşen görüş; aktif olan aklın, pasif olan doğadan ve dolayısıyla doğayla iç içe olan kadından kopması gerektiğidir. Yani akıl doğadan ve kadından uzaklaştıkça akıllanacak, erkek kadından ve doğadan uzaklaştıkça erkek olacaktır! Bugün kadınla geliştirilen ilişkilerde erkeğin kendisini ölçü görmesinin nedenini bu görüşlerden muaf ele alamayız. Erkek, 'akıllı' kendi alanı olarak ele aldığından, tanımlama, yargılama, ölçü koyma, ahlaki sağlama gibi görevlere soyunuyor. Hal böyle olunca, kadını da kendi aklıyla tanımlıyor, kendi tanımlamasına uymayan kadını da sürekli ölüm cenderesinde tutuyor. Akıl, devamlı değişim ve gelişim içinde olmasına rağmen bu değişim her zaman ileriye olmamış, Aydınlanmayla beraber maalesef daha tahakkümcü bir özellik kazanmıştır. 'Aydınlanma akıllı', 'duygusal aklın' aşılmasıyla geliştirilmeye çalışılmış ve ancak üzerinde tahakküm kurabilen şeylerin bilineceğini ifade ederek kadınlar, doğa, hayvanlar üzerinde tahakkümünü uygulamıştır. Adorno ve Horkheimer, “Aydınlanmanın şeylerle ilişkisi, tıpkı diktatörün insanlarla ilişkisi gibidir” derken, Aydınlanmayla gelişen aklın, bu tahakkümcü özelliğine dikkat çekerler.

Bilgi, tarih boyunca kadınların fısıldadıkları bir kelime, bilgelik de tanrıçaların özelliği olmuştur. Tüm bilimlerin kaynağı kadın emeği ve düşüncesi olsa da bugün bu alanlar korkunç bir talana uğramıştır. Devlet öncesi dönemde adaletin, bilgeliğin, doğayla ahenkli yaşamının ifadesi olan kadın akıllı, zaman içinde lanetlenmiş, kendisinden kaçılır olmuş ve sonunda erkek egemenliğine dayalı kültürlerde kadın sözüyle hareket eden erkek, erkek olamayacak kadar akılsız görülmüş ve ayıplanmıştır. İnsanın diğer canlılardan farkı, akıllı ve düşüncesinin farklı bir boyutta gelişmiş olmasıdır. Ancak bu akıl ve düşüncenin nakşedilip anlam bulduğu ortam toplumsallık ortamıdır. Toplumsallık olmadan akıl ve düşüncenin gelişme şansı bulması çok zordur. Bu anlamda aklın doğuşu büyük bir uyanışı getirirken, bu uyanışta en önemli nokta kök hücremiz olan toplumsal akıldan kaçmamaktır. Etrafımıza baktığımızda gördüğümüz tüm tahribatların en temel sebebi, insan olarak bu kök hücreden uzaklaşmamızdır. Toplumsal akıl normlarla, kavraşsallaştırmalarla şekil bulan esnek bir yapıya sahiptir. Toplumdan kopmayan, merkezine toplumu koyan akıl, yaşatan akıldır. Duygusal akıldan kopmuş analitik, kimyasal ve nükleer silahlarla Kürt Özgürlük Hareketi gerillalarının katledilip, coğrafyamızı talan ettiğinde bu aklın nasıl canavarlaştığına bir kez daha şahitlik ettik. Önder Apo, manifestonun Doğa ve Anlam bölümünde 'İnsan, doğayı dinleyerek anlam gücünü geliştirir. İlk öğrenme tarzının mimetik olması bundandır. İnsan, doğayı dinleyerek doğadan dönüştürür' değerlendirmesiyle çözümün doğadan kopmayan, toplumsal aklın geliştirilmesinde olduğuna vurgu yapıyor. Bu nedenle egemen, cinsiyetçi kodlamalarla kirletilen, erkeğe analitik, kadına duygusal akıllı yakıştırarak akıllı parçalayan tutumlardan arınarak, merkezine kadını, doğayı ve toplumu koyan akıllı geliştirmek gerekiyor. Akıl, yalnızca bilgiyi toplamaz, bilgiyi bilgi yapar. Bazı insanlar için 'bilgisayar gibi akıllı

var' denildiğini duymuşuzdur. Oysa akıl bizim kendisine verdiklerimizden daha fazlasını veremeyen o bilgisayarlardan daha fazlasıdır. Akıl, sorunları bir bilgisayar gibi çözmekle kalmaz. Dünyada olmayan şeyleri hayal eder, düşünür ve yaratır. Kadının kalıplara sığmayan akışkan enerjisi işte bu aklın ürünüdür. Bu akıl fedekardır, yaratıcıdır, insiyatiflidir, duyguludur, estetikdir, çalışkandır, adildir, aşk ve sevgiyle doludur. Yazar Irmtraud MORGNER, 'şimdiye kadar filozoflar dünyayı erkeğe göre yorumladılar fakat dünyanın değişimi, kadının yorumuna göre olacaktır' diyor. Yani kadın akıllı, sadece yorumlamakla yetinmeyen değiştirecek güce sahiptir. Bu güç ve akıl en fazla da genç kadınlarda mevcuttur. Genç kadınlar esnek, özgürleştirici, kapsayıcı, akışkan enerji ile toplumsal akıllı geliştirecek ve Önder Apo'nun insiyatif olarak geliştirdiği bu süreçte manifestoda da dile getirdiği 'ortada çok ağır bir sorumluluk vardır. Yatarken bile teori ve pratik düşünülecektir. Bu rutin bir bürokrasi işi değildir; yaratıcılık isteyen bir iştir.' değerlendirmesiyle çalışmalara sarılacaktır. Dönem, biz genç kadınların yaratıcılıkla, kadın akılla-toplumsal akılla demokratik, ekolojik, kadın özgürlükçü paradigmayı inşaa ederek, Önder Apo'nun komünalist yoldaşları arasında yer alma dönemidir.

Dağlı bir güzelliştir Beritan..

Dağlarda Güneş'in ısıttığı doruklara yükseldikçe güzelleşen ve erdemleşen. Kürt kadınları çokça kez duydu Beritanlaşan kadınların adını.. Direnen kadının ve onurlu kadının adı oldu. Kimdi Beritan, yada kimlerdi? Kelimeler yetmez tabi Beritanlaşanları için ama onları yazmadan da kelimeler anlamsız kalır. İşte tarih sahnesinde kara çalınmış perdelerin arasından beliriveriyor bir güzellik.. Yıl 1992 Xakurke, Lelikan tepesi.. Kadının adı yok, kadın kölelikle eşdeğer diyenlere karşı biri başkaldırıyor. Gülnaz Karataş, Dersimli yiğit bir kadın. Tüm Kürt kadınlarının ve dünya kadınlarının kaderini değiştirecek çıkışı yapacak militan. Kadının öz savunma da en önde rol almasında belirleyici bir öncü. Kürt işbirlikçilerinin, faşist Türk ordusunun işgal saldırılarına karşı cesurca savaşarak kadının direngen gücünü kanıtıyor. En önemlisi de 'teslim ol sana bir şey yapmayacağız' diyen ihanetçilerin, teslimiyet çağrılarına karşı bedenini 25 Ekim 1992 de Lelikan tepesinden özgürlük rüzgarına bıraktı. 'Devrim fırtınalı kişilik ister' dedi Beritan. Öyle bir özgürlük rüzgarı, fırtınasıydı ki bu, tüm kadınlar

yönünü bu rüzgara verdi.. Şehadete ermeden önce Önder APO'ya yazdığı mektubunda; "Başkanım, ben Önderliğin çözümlemelerinden hareketle Önderliğin romanını yazmak istiyorum" dedi ve "Güneşin sofrasında bana da yer açın" dedi... Şehid Beritan teslimiyete karşı gösterdiği özgürlük yolu ile sadece kendine değil, tüm kadınlara Güneşin Sofrasında yer açtı. Bu sofrada yer edinen ve bir lokma bir hırka felsefesi ile sofraya şen katan bir Beritanda: Beritan Harun'dur. Botanın garısa bölgesinde yurtseverliği ile nam salmış Erkendi köyünde dünyaya geldi. Siirtli yurtsever bir ailede büyüdü. Evdeki adı Berivan Arazdı.. Toprağa sevgi, onurlu yaşama bağlılık mensubu olduğu Erkendi aşireti ile yurtseverlik duyguları ile gelişti. Düşman baskılarından dolayı Türkiye metropollerine Adana'ya göç ettiler. Zaten Çukurova demek inkar edilen Kürdün, kadının göç etme mekanı demektir. Fakat inkara karşı başkaldırma çıkışının yapıldığı bir mekandır da aynı zamanda. Kendi topraklarından uzakta olmak Berivan'ın ülkeye olan sevgisini,

haksızlıklara karşı mücadele hırsını, düşmana olan nefretini daha da büyüttü. Metropollerde büyüyen her Kürt genç kadınında olan ‘neden köyümüzden kopartıldık’ sorusu, kendisiyle bir dönüş yolu arama sorgulaması da geliştirdi. Öze, yurda dönüş ancak mücadele ile olabilirdi. Beritan Harun bu insan dışı saldırılarda babasını şehit verdiğinde daha iyi anladı mücadele gerçekliğini. İntikam dolu, güzel bakan o yeşil gözleri dağların yeşiline tutuldu. Beritanlaşma kararını alarak, onun yoluna baş koydu. 2008 yılında Adana’dan özgürlük saflarına katıldı. Gencecik yürekler Önder APO ile tanışabilsin diye, APOCU gençlik ve genç kadın çalışmalarında büyük bir emeğin sahibi oldu. Türkiye metropollerinde ve Semsur da yürüttüğü etkili çalışmalar ile halkın belleğinde kalıcı bir yer bıraktı.

Dağlar ile buluşan ve derinlerine, ormanlarına girdikçe güzelleşen Beritan, her engebeli patikayı adımladıkça daha da güçlendi. Beritan nasıl biriydi diye düşününce; en belirgin olan özelliği, moralini Önder APO’dan alan, hep güler yüzlü, güzel gülüşlü, mücadelede ilkelerde inatçı, başı dik, bazen de bir şeyde inat etti mi Siirt’in kevirê kun suyu gibi hırçın güçlü bir kadın gelir aklımıza. Bu gücü başta Önder APO ile olan yoldaşlığından alır ve etrafındaki hevalerinden. Beritan Heval yoldaşının alnını yıldızlara değdirmek için gece gündüz emek veren ama yorulmak bilmeyendir. Kadınlara ördüğü bu güzel yoldaşlığını 2009 yılında katıldığı Şehit Nuda Karker Akademisinde daha da derinleştirdi. Kutsal dağlarda dahil olduğu bu eğitim, kadın özgürlük ideolojisini ve Apocu militan ölçülerini daha derinlikli tanınması ile onu daha da öncü bir kişilik yaptı. YJA-Star saflarında yer aldı. Yaşamında dönüm noktası yaratacak olan o görkemli komutanı: Şehit Delal Amed’i tanıdı. Delal Amed’in komutanlığında dağlara olan aşkı, kadının örgüt saflarında nasıl yüceltiğini birebir Şehit Delal’in kişiliğinde görmesi ile gerilla ve kadının muhteşem birlikteliğine tutkuyla bağlandı. Botan’ın efsane komutanının yanında muhabere ve karargah çalışmalarında

yer aldı. Şehit Delal, Beritan Harun için bir komutandan daha fazlası emeğin, güzelliğin, yoldaşlığın, Önderliğe bağlılığın adı oldu. Ve Beritanlaşma yolunda nice Delaller tanıdı.. Bu sefer yolunu Zagrosların heybetine çevirdi ve Zagros dağlarında düşmanın işgal saldırılarına karşı gerilla faaliyetleri yürüttü. O artık Türkiye metropollerinde inkar ve imha ile yüz yüze bırakılan göçebe bir kadın değil, Beritanların yolunda Dellalleşen bir Zagros gerillasıydı. Zagros’un arazisi, zorluğu, dik patikaları, kayalıkları Beritan’ın iradesini, mücadele azmini daha da güçlendirdi. Bir çoğumuz onu Beritan Erkendi diye tanırız, Beritan Erkendi diye konuk olurdu sohbetlerimize, yoldaşlığımıza; fakat o 2012 de bir karakol eyleminde şehit düşen akrabası Şehit Harun’un intikamı için onun adını almıştır.

2012 yılında yeni devrimci görevler için Gare dağlarına yönünü veren Beritan heval gelişmiş ve yetkinleşmiş bir komutan olarak Komalên Ciwan ve Komalên Jinên Ciwan çalışmalarına öncülük etmiştir. 2012-2013 yılında Çiyayê Sipî dağlarında binlerde genci; inkara ve katliama karşı mücadele etmesi için özgürlük safları ile buluşturmuştur. Onları, APOCU felsefede eğitmiş ve ilk gerillacılık adımlarını güçlü atmaları için yoldaşlık sevgisi ve emeği ile kucaklamıştır. Ve tüm bu gençler ve genç kadınlar, gördükleri bu ilk gerillayı belleklerine kazınmış ve asla unutmamıştır.. Dağlarda Beritan onların ilk yol göstereni olmuştur. 2013-2014 yılında Önder APO’nun demokratik modernite paradigmasında daha da derinleşmek amacı ile Şehit Axin Mahir Dicle’nin öncülüğünde örgütlenen Şehit Ali Çiçek Akademisinde eğitim görmüştür. Gördüğü bu eğitim ile devrimcilik vasıflarında etkinleşen ve APOCU yaşam felsefesinde derinleşen Şehit Beritan, 2014-2015 yılları boyunca Komalên Ciwan karargâh çalışmalarına öncülük etmiştir. Kürdistan’ın her parçasında gençlerin ve genç kadınların özel savaş saldırılarına karşı etkili bir mücadele yürütebilmesi için güçlü bir perspektifin ve katılımın sahibi olmuştur.

Önder APO'nun felsefesini insanlarla, yoldaşları ile buluşturmak için, onun için mekanın ve zamanın bir farkı yoktu Zagroslarda da Beritan'ın izindeydi, Kürdistan şehirlerinde de...

Beritan sözüyle ölçü, katılımı ile ruh, gülüşü ile moral, doğallığı ile maneviyat olmuştur. 2015 yılının sonlarına doğru özgürlük dağlarında, PAJK Merkezinde, Şehit Zeynep Kınacı Özgür Kadın Akademisi eğitimine dahil olmuştur. Kadının direniş ile örgütlendiğini, kadının özgürlük için nasıl zorlu bir tarihi olduğunu, Önder APO'nun kadın yoldaşlığının emeği sonucu gelişen kadın özgürlük tarihini derinlikli kavramış ve Delallerin, Beritanların, Nucanların yolunda yılmaz bir özgür kadın timsali olmuştur.

Şehit Beritan'ın en sevdiği şarkılardan biri olan ve her gerilla moralinde o ince zarif sesi ile, gözlerini hafifçe kısararak güzel bir tebessüm ile seslendirdiği ' Hevala Zilan nav cunta tirkan' şarkısını Şehit Zilan'ın adı ile bu akademi de daha derinden hissetmiş ve Zilan'ın yarattığı bu görkemli kadın direnişinden çok etkilenmiştir. Şehit Beritan'ın en güçlü özelliklerinden biri suydur ki; o hem güçlü bir askeri komutan

hem de güçlü bir halk örgütleyicisiydi. Devrimcilik görevlerini yerine getirmek, Önder APO'nun felsefesini insanlarla, yoldaşları ile buluşturmak için, onun için mekanın ve zamanın bir farkı yoktu Zagroslarda da Beritan'ın izindeydi, Kürdistan şehirlerinde de.. Bu sefer 2015-2016 yılında Beritan'ın izinden yolu Maxmur ile buluştu. Maxmur; koruculuğa, ihanete ve teslimiyete karşı direnişin sembolü Botan halkının yurdu, mekanı. Beritan heval, Maxmur gençlerini ve halkını örgütlemek, yurtseverlik değerlerini hep canlı tutmak için güçlü bir emeğin sahibi oldu. Analarla, gençlerle, kadınlarla sohbet etti, eğitti, onların sofralarına oturdu,

Botan'ın yeşilinden kopartılan bu hakla o yeşil güzel gözleri ile yurdun sevgisini canlandırdı..2016-17 yılında DAİŞ saldırılarına karşı gençlerin en güçlü bir şekilde öz savunmasını örgütlemesi için Rojava alanına geçti. Rojava'da genç kadın akademilerinde

Delal Amed'in komutanlığında dağlara olan aşkı, kadının örgüt saflarında nasıl yüceldiğini birebir Şehit Delal'in kişiliğinde görmesi ile gerilla ve kadının muhteşem birlikteliğine tutkuyla bağlandı

yüzlerce genç kadını özgür kadın iradesi ve öz savunma bilinci ile eğitti. Gençlerin Rojava devrim değerlerine sahip çıkması için ihtiyaç olan her alanda rolünü oynadı. Beritan'ın yüreğinde Kürdistan her zaman birdi, o halkına, gençlere, kadınlara emek verdikçe güçlendiğini ve özgürleştğini biliyordu. O yüzden aşkla ve sevgi ile halklaşıyordu. 2018 yılında Şengale Derwêş'in mekanına çevirdi yönünü. Şengal dağlarında Derwêş'in ve Adule'nin aşkının izinden yürüdü. İhanetçilerin saldırılarına karşı Ezidî halkının Berivanı, Beritanı oldu. O gittiği her yerde emeği ve sevgiyi örgütledi. Türkiye metropollerinden Zagroslara, Behdinan'a, Maxmur'a, Rojava'ya, Şengale kadar dolu dolu bir devrimci mücadele ile Beritan'ın yolunun takipçisi oldu.. Düşman saldırılarının çok yoğunlaştığı 2019 yılında tekrardan yönünü

YJA-Star direniş saflarına çevirerek Şehit Mahir Füze Brans Okulunda profesyonel askeri eğitim gördü ve öncü bir düzeyde düşmana darbeler vurmak için Medya Savunma Alanlarında Metina bölgesinde yerini aldı. 2019 yılı gerçekleştirilen hain hava saldırılarında 15 Haziran günü, Zilan ayında Medya savunma alanlarında şehit verdik Beritan'ı.. Beritan'ın izinden yürüyüp Beritana vardı yolu.. Şimdi sende Güneşin sofrasında Beritanla ve Delallesin.. Şehit Beritan Harun, Beritanlaşan kadınların tarihine dahil oldu. Şimdi binlerce genç kadın 'Çizgimiz Beritan' diyerek senin izinden yürüyorlar, senin o güzel gülüşünde özgürlükle yüceleşiyorlar!

Navê min ji bîr nekiri bu

1968 di Agirî Bazîdê de hatim dinyayê. Naskirina partî di malê de destpekir. Wekî efsane dema behsa hevalan dihat kirin bi vê re naskirineke me çêbû. Ya din jî di lîse de, ev pêla têkoşîna leşkerî ya Gerîla, serhildanên gel, rêxistinbûna grupên Apocî, taybet herêma Serhedê çûyîn û hatina Gerîla, çîrokên di derheqê Gerîla de dihatin behs kirin bi vê rêyê naskirina min çêbû. Tê bîra min sal 1972 an 1973 bû, em li zozanan bûn. Dema heval dihatin koma kuçîkan deng derdixistin. Yan hevalên Gerîla dihat, an jî dijmin dihat. Sibe zû em rabûn komekê nêzî me hebû, gotin heval hatine li wir Apocî hatin. Em jî rabûn pey hevalan çûn. Şansê min çênebû min hevalan nedît. Dema ez çûm zanîngehê vê demê şopandina min ya Serokatî, PKK 'ê çêbû. Di zanîngeha ku min dixwend de, derdora wê faşîst zehf bûn. Di min de perspektîfek ava bibû, pêwîste ez bi xwendevanên Kurd re hevaltiyekê pêş bixim. Bi hevalên Amedê, Rihayê, Dersimê re min hevaltî pêş xist. Pêvajoyên 90 'î serhildanên Kurdistanê destpêkir bûn, di hemû bajarên Kurdistanê de serhildan pêşketin. Grupa tevlîbûna nav refên Gerîla çêbû. Ev rewşa zanîngehê di me de jî bandoriyeke mezin çêkir. Hijmareke mezin

wek xwendevanên welatparêz rêxistinbuyîn hat pêş xistin. Di aliyekî din de êrîşên dijmin jî hebûn. Wê demê pir derfetên me ya pirtûkên Rêbêrtî xwendin çênebûn, me veşartî dixwend. Meteriyala herî esasî ku me xwe li ser perwerde dikir 'ÖZGÜR HALK' bû. Bi rêya vê kovarê me perspektîfên Serokatî dixwend. Di vê kovarê de rupela herî dawî bîraninên Gerîla behs dikir, destpêkê ev pel dihat xwendin. Carna me şexsî dixwend carna komî dihat xwendin. Hevaleke min di zaniyê de tevlî bû. Ew û grubekê heval tevlî bûn ne şaş bim li Tendurekê şehid ket. Merasîma heval li Bazîdê çêbû lê ji ber malbat nehişt ez tevlî merasîmê nebûm. Merasîma heval pir bi heybet bû. Dijmin erîş kir pir girtin çêbûn. Ev jî di serê min de wek hestên tolgirtinê ava kir. Dema darbeyê leşkerî jî çêbû, li Bazîdê de pir kes hatin girtin. Pir kes derdorê me mamoste û ciran bi îşkence hatin girtin. Ev hemû bû zeminê ku hîn zêdetir dîroka Kurdistanê lêkolîn bikim û fem bikim. Çima wek kurd em tîn qedexa kirin çima evqas îsyan hatin tepisandin bi qetliyaman re em rû bi rû man wan pirsan insan xwe pirs dike. Pêlê 90 'da serhildan çêbûn erîşên dijmin, girtin ,qetliam wan hemû lêgerîna insan hîn zêdetir zelal dike. Heger rêyekê min hebê pewiste ev

rêyekê şoreşgerî be. Rêyekê ji bo azadiya gelê Kurd û Kurdistanê be. Ev rê jî PKK 'ye. Ya din rastiya jin bû. Tu di civakeke feodal de mezin dibî çiqas di malbatê de sinor tên dayin di civakê de ev sinor her heye. Di tevlîbûna min de bandoriyekê vê jî heye. Wek rastiya Kurd û Kurdistan koletiya ser gelê Kurd ku tê ferz kirin, şer , bi inkar kirin re rû bi rû mayina gelê kurd , milekê din de jî wek jinekê êwqas tu tekoşînê jî bikî di encamê de civaka sistemê ji te re rolekê diyar dike tu nikarî ji vê sinorê derbikevî. Li gor te pîvanekê azadî çêdibe û tu wisa jiyan dikî. Rewşa jinê, rewşa Kurdistanê, rewşa dijmin, ne tehmûl kirina Kurd û Kurdistanê ev hişt ku ez ber bi biriyara tevlîbûnê re biçim. Em li Dersîme tevlî bûn. Em li gundekê Dersîmê man. Piştra dijmin hat vê gundê û derdora malê girtin. Me xwe xilas kir, em roja duyem gihiştin gel hevalan. Heya dawiya 94 ez li Dersîmê mam. Li ser esasê çûyîna saha Serokatî meha deh ji Dersîmê derketim. Me nedizanî ku em tên kongreya 5' emîn meh û nîvek em meşiyar. Grubekê ji Amedê, Erzurumê, Botanê hebûn. Grup em girtin û em gihiştin kongreya pêncemîn. Heval gotin emê tevlî kongre bibin piştî vê emê derbasî saha Serokatî bibin. Cara yekem bû ku em tevlî kongreyê dibûn. Di kongre de perspektîfên Serokatî yê xurt hatin meşandin . 94 pevçûnên pir mezin Şehadetên komî jî çêbûn, ji ber vê yekê kongre berfireh bû. Di kongre de pir mijar hatin nirxandin. Heval Cuma hat û got Serokatî dixwaze bi grûba Dersîme re biaxeve. Dema 94 biharê grupek heval rêveberiya eyaletê çûbûn saha Serokatî vê demê ez ji diçûbûma lê çênebû. Vê demê min raporekê ji Serokatî re nivisandî bû. Min pir paqij nenivisandî bû karalama bû. Wek rexne û rexnedayin rewşa hevalê jin di aliye hişmendî de min nirxandî bû, ev rapor gihiştibû Rêbertî. Heval daktîlo dikirin û dan Rêbertî , bîra min çûbû ku ev rapor gihiştî Serokatî. Min çawa telefon girt , telefon bi heyecanê ve destê min de dilerize. Çawa serokatî got heval navê xwe beje , min navê xwe çawa got ez hatim bîra rebertî û rapora min xwandi bu. Got piştî kongre were li vir, eme tiştê te rapor de anibu ziman eme niqaş bikin. Min şok derbas kir, 8- 9 meh derbas buyê

lê serokatî rapora min bîr nekiri bu. Ruhmê ev qas rapor her roj dixwinê lê navê min disa ji bîr nekiri bu. Piştî em dersîme derketin şehadete hevala çebu. Serokatî pîrsa hevala min kir, sedema şehid bûna van pîrs kir. Min behsa şehadetê hevala kir. Derhekê şehîd buna hevala gumanên xwe min ani ziman. Rebertî li ser ve esasê perspektîfek xurt da. Dema serokatî telsîze de diaxivi min denge serok bihistî bu lê yekser rebertî re axaftin cuda bu. Rebertî hevalên şehid meraq dikir pîrs dikir. Li vir de ji tu dibinî rebertî tu şervanêkê nu ji bibi, nerîna te wate dide pîrs dike, te de hissekê tu xwedî li ve partîyî ava dike. Tu dizani ku rebertî qîmet dide nerîna te. Em pîr hestiyar bibun, ji ber şehadet hatibun jiyan kirin. Serokatî dixwast em fem bikin ji ber ve me pîrs dikir û niqaş dikir. Em çun derbasê sahaya bun. Serokatî wek rêbazekê kijan grup destpeke hatibe vana re sohbet dida meşandin û piştra xwarin dihat xwarin. Em ji dema çun em hemu pîr bi heyecan bun. Hevalên serokatî re mabun, kongrede me re behsa rebertî kiribun. Wek rêbaz em mileke de amade bun. Dema serokatî me peşwazî kir yek bi yek maç kir û silav da. Me re diyalog da meşand. Hinek heval bi heyecane navê xwe bîr kirin. Min ji carê serokatî û carê wenêye serokatî mezê dikir. Rebertî ferq kir û got' ee evindar ka tu behs bike'. We demê ji behsa rapora min kir got min rapora te xwand, bi giştî rewş pîrs kir. Li vir de tiştê min ferq kir piştra ji min ve dit ku serok re dema diaxivi rehetîyek mezin ava dibe. Min wisa his kir ku sanki min salanê rebertî re jiyan kiriye. Tarzeke serokatî ye diyalog de, lêz fikirandin, sistematîk bifikirî û xwe ifade biki te de pêş dixê. Rebertî kijan pîrs pîrsbike tu dixwazî xwe îfade biki. Serokatî dema heyecanê hevala didit dikenî ya. Ferq dikir ku heval dikevin heyecane ji ber ve nikarin xwe ifade bikin. Ji bo heval xwe rehet ifade bikin wisa diyalogên xwezayî were çekirin, we kelî de serokatî viya ava dikir. Perspektîf dida her hevalekî, ji bo her hevalêkî planê rebertî hebû. Ji bo pêş xistina her hevalî perwerde kirina her hevalî polîtîkayeke rebertî hebû.

APOCU DÖNÜŞÜM BİLİMİ, YÖNTEMİ VE JİNEOLOJİ!

İnsan, nasıl ki çocukluk çağlarında hep bir yaşam ve bilgi merakı içindeyse, soruları çok ve arayışları yoğunsa, insanlığın ilk oluşum çağlarında da yoğun bir merak içindedir, sorularla doludur. Aslında buna insan olmaktan, toplum olmaktan kaynaklı arayış ve merak demek daha doğru olacaktır. Çocukken de, gençken de, olgunluk ve yaşlılık çağlarındayken de insan hep bir arayış içinde iken; tarih boyunca toplumlar, kültürler, farklı kimlikler de sürekli bir arayış içinde olmuşlardır. Arayışların en genel anlamda zayıfladığı, hatta neredeyse bitti denildiği yer ve zamanda bile, mutlaka arayan, hisseden, duyan, gören, bilmek isteyen hakikat arayışçıları olmuştur. Bu, olmazsa olmaz bir aşk, tutku olarak daima yaşanmış, büyük bedeller ödenerek hakikat haline gelmiştir. Hakikat arayışı çok önemli olmakla birlikte, en az onun kadar önemli olan diğer bir konu da hakikate ulaşma yöntemidir. Yöntemsiz bir hakikatarayışı, dahadoğrusuhakikat kavuşması mümkün değildir. Hakikati arayabilirsin, soruların çok da olabilir, ancak ona ulaşmanın yol ve yöntemi yoksa, bu sadece bir niyet, hayal

veya soyut bir fikir mezarlığı olmanın ötesine geçemez. Bu nedenle hakikatte yöntem, olmazsa olmaz bir ilke, oluş diyalektikidir. Bu kapsamda insanlık tarihi boyunca mitolojik, dini, felsefi ve bilimsel yöntem olarak dört temel biçim açığa çıkmıştır. Her bir yöntem hayatın ve evrenin bilinmezliklerini bilmeye, anlamlandırmaya; kendisince iyiyi, doğruyu, güzeli, anlamlı olanı, farklılıklarıyla bir ve bütün olanı bulmaya çalışmıştır. Kürdistan tarihinde de şüphesiz bu arayış serüveninin çok yönlü ve zengin isimleri, yüzleri vardır. Proto Kürt tarihi, örtük tarih ve inkar tarihi, bu serüvenin inanılmaz zenginliğini ve yaygınlığını sunmaktadır, ancak örtülü kaldığı ve inkar edildiği için hala bir çok yönüyle keşfedilmeyi, yeniden anlamlandırılmayı beklemektedir. İşte APOCU düşünce tarzı, APOCU felsefe dediğimiz gerçeklik de Kürdün ve insanlığın, kadınlığın örtük tarihinin örtüsünü kaldırmaya, ölümden beter yok sayılmaya, inkar edilmeye karşı varlığını ispatlamayı ve onu özgürleştirmeyi esas alan bir hakikat yolu, yöntemidir. Ki bu yöntem, Önder APO'nun çocukluğundan

bugüne kadar birbirinden kopmayan, bilakis her defasında birbirini tamamlama ve süreklileştirme temelinde yürüyen bir hakikat yöntemidir. Her anı büyük bir merak, soru, şüphe, arayış, sarsılma, ısrar, kararlılık, yıkma ve inşa, dönüşüm, genel olarak doğru olana ulaşma ama ulaştığıyla da yetinmeme ile geçen bir yaşam, yürüyüş ve hakikate ulaşma savaşıdır bu. Yöntemi, kendi yaşam mücadelesiyle, öz tecrübesiyle, her bir aşamasını anlamlandırıp diğerine bağlayarak, sürekli büyütüp besleyerek geliştirmiştir Önder APO. Bu nedenle APOCULUK Kürdistan'da, Ortadoğu'da ve bugün dünyada bir düşünce, bir yaşam ve bir mücadele tarzı, stratejisi olarak ifadesini bulmuştur. APOCULUK, insanı, doğayı, yaşamı, ben ve ötekini, biz gerçekliğini, hayatın organizasyonel-ilişkisel gerçeğini her anında soran sorgulayan, mevcut olanı kabul etmeyip doğrusu, hakikati hangisidir diye sorup cevabını kendinden başlayarak ve hevaleriyle, toplumuyla paylaşarak veren, derinleştiren bir tarzdır. Hakikate, insanlık tarihinin açığa çıkarmış olduğu tüm değerlerle ve yine mitoloji, dini, felsefi ve bilimsel yöntemleri iç içe geçirerek bütünlüklü ulaşmayı esas alan bir çizgidir. APOCU tarzda, yöntemler birbirinden koparılamaz, yöntemleri birbirinden koparmak, hakikati parçalamak anlamına gelir ki bu da hayatın

doğrularından insanı uzaklaştırır. Biz buna Demokratik Modernite Paradigmasının bilim yöntemi de diyebiliriz, Önder APO şahsında ve tarzında hayat bulan bir yöntemdir. Somuttur. Önder APO, tüm mücadele hayatı boyunca bilimci yöntemi değil bilimsel yöntemi esas almış, bu bilimsel yöntemi mitolojik, dini ve felsefik hakikatlerle besleyerek kendine has bir tarzı açığa çıkarmıştır. Özellikle de çözümleme diye ifade ettiğimiz yöntem, bunun en bilinen, görünen yanı olmaktadır. Çözümleme bir açıdan analiz anlamına da gelir, ancak bu analiz yöntemi kuru, parçalayan, dogmatik ve statik bir tarzda değildir. Bilakis bu analiz yöntemi sosyolojiden tutalım psikolojiye, arkeolojiye, tarihe, pedagojiye, ontolojiden epistemolojiye, metodolojiye kadar uzanan, tüm bunları kendi içine alan ve yoğuran bir yöntem olmaktadır. Bu bilim alanları tek tek böyle isimlendirilmez, ancak uygulanan yöntem tam da bunların başarılı bir bileşkesi, sentezidir. Bir insanı ele alıstan tutalım da tarihi, coğrafyayı, kültürü, sosyolojiyi, politikayı, psikolojiyi, fiziği, mikro ve makro kozmosu, doğayı bütünlüğü içinde kavramaya çalışan yöntemiyle hakikate kolektif ya da komünal tarzda ulaşmayı esas alır. Aslında tüm bunların toplamına; tüm yöntemleri içine alan bilimsel yöntemiyle APOCU'luğa, DÖNÜŞÜM BİLİMİ VE YÖNTEMİ demek de yerinde olacaktır. İnsanın, doğanın, evrenin hakikatine komünal zihniyet

Toplum, toplumu doğuran ana kadına düşman hale gelmiştir ki bu çok ağır ve trajik bir durumdur

ile bütünlüklü bir bakış açısıyla ulaşma yöntemi, beraberinde muazzam bir değişim-dönüşüm mücadelesini getirmektedir. Elli iki yıllık mücadele tarihimizin açığa çıkarmış olduğu en temel değerlerden biri de bu olmuştur. Ki bu yönüyle gerçekten de insanda, toplumda değişim-dönüşümün bilimsel değerleri açığa çıkarılmıştır. Yazımızın konusu olan “Jineolojinin APOCU felsefedeki yeri nedir?” sorusunu da bu DÖNÜŞÜM BİLİMİ ve DÖNÜŞÜM YÖNTEMİ, yine hakikatin bütünlüğü kavramsallaşması etrafında cevaplandırmaya çalışacağız. Hakikatin çeşitliliği içeren ancak bütünlüklü bir yapısı olduğu gözlerimizin önündeki bir gerçektir. Her türlü varlık-varoluş, ilişki ve çelişki gerçekliği ile özgün-özerk ve genel-bütünlüklü yapısallığı ile hakikatin varoluşuna vesile olur. İnsan toplumu açısından bu durumu ele aldığımızda, toplumun esas bir çeşitlenmesi olan kadınlık ve erkeklik olgusu, ilişki ve çelişkisiyle karşımıza çıkar. İnsan toplumunun hakikati bu her iki cinsin ilişki ve çelişkisi ile anlam bulur ya da anlamsızlaşır. Onbinlerce yıla yayılan erkek egemenlikçi zihniyet ve sistem, toplumun anlamını yaratan bu ilişki ve çelişki diyalektiğini dengesizleştirmiş, kadını ontolojik (varlık) olarak paramparça edip nesneleştirirken, epistemolojik (bilgi-akıl-duygu) olarak da inkar edip anlamsızlaştırmış, yani köleleştirmiştir. Kadın bedensel ve ruhsal olarak kimliğini kaybetmiştir. İşte APOCU düşünce tarzı ve bunun geliştirdiği dönüşüm bilim ve yöntemi, inkar edilen Kürt hakikatini açığa çıkarmayı esas alırken daha derinden inkar edilen ve sömürülen kadın hakikatini de açığa çıkarmayı, özgürleşmeye doğru dönüştürmeyi esas almıştır. Elli iki yıllık PKK tarihi, aynı zamanda bu gerçekliğin büyük bedellerle bu değerleri açığa çıkardığı, toplumsallaştırdığı, komünleştirdiği bir tarih olmuştur. Biz tüm bunları bilimsel ve yöntemsel yaklaşımdan bağımsız ele alamayız.

Jineoloji, işte açığa çıkan tüm bu değerlerin bilimsel analize tabi tutulması, bunun tarihsel geçmişinin kadın gözüyle analiz edilmesi, günümüzdeki tortu ve kalıntılarının görünür hale getirilmesi ve bu tortulardan özgürlük değerlerinin geliştirilmesini esas alır. Bunun için, toplumsal hakikatinden koparmadan kadın gerçekliğine odaklanır. Yani jin'i jiyan'dan koparmaz, bilakis jin'i jiyan'la bütünlüklü ele alarak özgürlük mücadelesinin başaracağını bilir ve yöntemlerini de buna göre belirler. İşte burada APOCU felsefe ve düşünce tarzında ortaya çıkmış olan sosyolojik çözümleme yöntemi, jineolojinin de esas aldığı bir yöntem olur. Kadını, hayat verdiği ve hayat bulduğu toplumsal yaşam ile bütünlüklü ele alarak, özgürleşme mücadelesini, stratejisini, politikasını, kişilik yapılanmasını, stilini, tarzını buna göre belirlemeye, daimi olarak sosyolojik çözümlemesini yapmaya çalışır. Elbette ki onbinlerce yılın erkek egemenliği, toplumsallığı negatifleştirmiş, parçalamış, ahlaki ve politik gücünden düşürüp kadına düşman hale getirmiştir, bu anlamda cinsiyetçi bir toplumsal gerçeklik sözkonusudur. Toplum, toplumu doğuran ana kadına düşman hale gelmiştir ki bu çok ağır ve trajik bir durumdur. Burada önemli olan, anlık olarak yaşadığımız bu kırım ve katliam durumunu fiziksel ve ruhsal olarak nasıl aşacağımız konusudur. Ki bu soruya cevap mahiyetinde Jineoloji dergisinin 29. Sayısındaki bir yazıdan kısa bir alıntıya yer vermek istiyoruz: “İlk ve son sömürge bir cinse, kültürel soykırımla karşı karşıya bir halka ait olmanın betona düşüp parçalanan bir vazoya dönüştürdüğü kimliğimiz ve kişiliğimizi ancak doğru bir tarih bilinci ile onarabiliriz. Japon felsefesi ve sanatında kintsugi adı verilen kırık vazo ve seramikleri, altın ve gümüş tozları ile yeniden onarıp onları kırılmadan önceki halinden daha değerli kılan bir akım vardır. Bu çok özenli ve zahmetli bir iştir;

Komünal aklı geliştirerek özgür kadınlığımızı keşfetmek, bunun soylu mücadelesini yürütmek, hakikatimizin sırrına bir de böyle ermeye çalışmak en güzeli, en aşkısı olsa gerek!

ancak sonuçta kırıklar onarılır, doğru ve yeni forma kavuşulmuş olur. Sömürgeciliğin kimliklerimizde yarattığı yıkımları tamir edebilmek de önce nereden, kim tarafından, nasıl kırıldığımızı, parçalarımızın nereye dağıldığını keşfetmekle işe başlamayı gerekli kılar. Biz buna tarih bilinci, sosyoloji ile tarihi birleştiren bir çaba ile ulaşabiliriz. Fakat bu da yeterli olmaz, daha sonra bu parçaları birleştirecek altın tozu, yani ideoloji ve sosyolojiyi buluşturacak bilinç, çaba ve eylem de gerekir.” (Jineoloji 29.Sayı, Kadın Ağışlarında Erkeklik ve Sömürgecilik Sorgulaması, Zeynep Beydağı)

jineoloji burada bizlere hem kırık parçalarımızı, kalıntılarımızı elimize verir ve hem de eskisinden daha da güçlü hale getirebilmemiz için lazım olan altın ve gümüş tozlarını verir. Gerisi ellerimizin mahareti, gücü ve kolektivitésidir. İşte Jineoloji böylesine zorlu bir çelişkiyi çözme iddiasıyla bilimsel hedef ve amaçlarını, yöntemlerini belirler. Burada kadın-toplum, kadın-yaşam ilişkisini yeniden doğru ve özgür temelde kurmak, bu anlamda tamamen cinsiyetçi kodlarla şekillenmiş toplumsal cinsiyetçiliği çözümlemek ve kadınıyla, erkeğiyle, ailesiyle, çocuğuyla, genciyle, var olan kurumlarıyla, yapılanmalarıyla dönüştürmek gibi bir sorumluluk vardır. APOCU felsefenin bıkıp usanmadan hakikatin peşinden koşan, yalana, eşitsizliğe, köleliğe, anlamsızlığa, yapaylığa, sahteliğe izin vermeyen, onun için herşeyini dönüşüm mücadelesine adanmış yaklaşımı, jineolojiye de böyle bir anlam ve içerik katmıştır. Jineoloji bu anlamda toplumu aydınlatarak kadını, kadını aydınlatarak toplumu aydınlatmayı, dönüştürmeyi esas almaktadır. Bu yönüyle APOCU felsefe ve mücadele tarzının açığa çıkarmış olduğu dönüştürme bilim ve yönteminden beslenmektedir. Kadını sosyolojik ele alış, özellikle özgürlük

sosyolojisi gözüyle ele alış, mitolojik, dini, felsefi ve bilimsel yöntemleri kendi süzgecinden geçirerek ve açığa çıkan gerçekleri sentezleyerek hakikate ulaşmaya çalışır. Katman katman, ana tanrıçalıktan saray kadınlığına, saray kadınlığından satiliğe, ev köleliğine bir arkeolog gibi kazı yapar. Hem köleleşen yanları ve hem de özgürlük potansiyelini açığı çıkartır. Sadece toprağın altındakileri değil, bugünde yaşayan kadın varlığında kadının duygu-düşünce-kültür katmanlarını bir arkeolog inceliğiyle kazar, tarihsel sosyolojik çözümlemeye tabi tutar. Her şeyin bütünlüklü olduğu o mucizevi, kapsamlı ve mistik-sırlı yapıya bu yolda yürüyerek dokunmaya, onunla bir olmaya çalışır. Jineoloji bu anlamda salt masa üstü araştırmalarına dayalı olan soyut bilgi yığınsallığı değildir. Bilakis tarihe, bugüne, geleceğe sosyolojik çözümleme yöntemiyle gidip gelen, bu anlamda aslında zamanı ve mekanı da aşarak özgürlüğe doğru dönüşümü esas alan bir bilim olmaktadır. Bu nedenle de tamamen bir özgür kadın mücadele alanı, politika alanı, üretim ve öz savunma alanı olmaktadır. Kadını, kendi hakikatiyle buluşturarak güçlendirmekte, her koşul altında kendini savunmak kadar kendi özgürlük değerlerini somutlaştırarak komünleştirmenin akılsal, duygusal, politik ve yöntemsel gücünü kazandırmaktadır. Genç Kadınların aklı da muazzam bir hareketlilik içindedir, bu hareketliliği tıpkı beyindeki nöronların birleşmesi gibi kadın arkadaşlarımızın, yoldaşlarımızın aklıyla, beyniyle buluşturmak, buradan komünal aklı geliştirerek özgür kadınlığımızı keşfetmek, bunun soylu mücadelesini yürütmek, hakikatimizin sırrına bir de böyle ermeye çalışmak en güzeli, en aşkısı olsa gerek! Komünal zekanın ve mücadelenin aşkılı duygusuyla hepimizi sevgiyle selamlıyorum.

DÖNÜŞÜMÜN NERESİNDEYİZ?

Gelişmeleri tarihsel akışı içinde ele alarak kapitalist zihniyetteki akılcılığı anlamaya çalışalım. Batı gerçeğine göre akıl, erkek endekslidir. Mantıklı olma, kadına layık görülen bir durum değildir. Bu akıl tanımları egemen zihniyet gerçeğini yansıtıyor. Akıl, bilmenin üzerindeki tahakkümdür. Bu yüzden ahlak, gayrı rasyoneldir. Bireye yol gösteren kardır, kazanççiingerekliolanrasyonelliktir. Akılcılığın gazabına uğrayan bilimsel düşünceyi sadece Avrupa'daki çıkışıyla ele alamayız. Gerçekten de bilimsel düşüncenin kökeni nerede başladı?

Bilmek, insanın binlerce yıllık bir arayışıdır. Ham bilgiden bilimsel bilgiye geçiş insan için çok önemli bir aşamayı oluşturur. Bilmedeki gelişmeyi bilimsellik olarak değerlendirmek mümkündür. Eski Yunan ve Akdeniz'de MÖ 4. yy da bilimsel düşünceler atılım yapar. Bilimsel düşünce kendisini etrafındaki maddeye, dünyaya, evrene rasyonel sorular sorup, cevabını aramayla başlar. Zamanla bilim, insanlara doğanın düzenini açıklarken ve bu açıklamalar git gide politik düzen üzerinde etkiler yaratmaya başlar. Böylece bilim insanları, her ikisi arasında güçlü bir rol oynamaya başlarlar. Aristo; insan politik bir hayvandır derken bu yansımayı dile getirir.

Bu süreçte bilim adına birçok veri, doğudan batıya taşırılır. Bunun altında yatan en önemli etken ise, iktidar tahtını güçlendirmektir. Bunun yanı sıra bilim insanların birbiriyle alış verişleri de doğu-batı arasında gelişir. Ama Roma imparatorluğu, bu bakımdan doğunun icat ve teknik gelişimlerini ele geçirmenin kıymetinin farkındadır. Mısır'ın fethi aslında Roma'ya taşınan bilimsel gelişmenin gücünü elinde tutmak anlamına gelir. Sezar'ın kendini toplum üstünde bir güç olarak görmesinin daha doğrusu tanrısallaşmasının en önemli nedeni de bunlardır. Artık bilim insanları için, iktidar karşıtı olma gibi bir durum da söz konusudur. MÖ 4. yy'da Demokritos'un öğrencisi olan Epikuros'a bakarak anlamaya çalışalım. Akılcılığın en çok istismarına uğrayarak, iktidarın gözü haline gelen bilimsel yürüyüşe karşıdurmanoktasındaönemlibiryeresahiptir. Dönüşümün neresindeyiz, diye sormak tam da bu nokta da önemlidir. Kapitalist modernite sistemi dünyanın her yerinde genç kadınları kölelik sınırlarına çekmek ve orada tutmak için büyük bir saldırı içindedir. Bunu en çok da Kürt Kadın Özgürlük Hareketi'ne, yine kadın özgürlük felsefesinin büyük kuramcısı Rêber Apo'ya karşı saldırarak yapmaktadır. O'nu

İmralı adasında gözden ırak kılıp, özgürlük ve kadın hareketine saldırırken, diğer yandan da aile ilişkilerini, aşiret ilişkilerini, cinsiyetçiliği, çıkarlar uğruna düşmanla ve gericilikle ilişkilenmeyi hem kadın, hem de Kürt toplumu olarak edindiğimiz özgürlük kazanımlarına dayatmaktadır. Bu nedenle de bin bir bedelle ortaya çıkarılan özgürlük ilke, ölçü ve örgütlenmelerinin her alanda kolektif bir biçimde açığa çıkaracağı kararlaşmalar yerine, gerici, bireyci, popülist söylemler bir baskı unsuru olarak dayatılarak, ortaya çıkarılan özgürlük alanları daraltılmaya çalışılmaktadır. İnsan, toplumsal olduğu kadar vardır. Akılda öyledir, yani toplumsal olan akıldır. Bunun karşısındaki nedir? Bireyciliktir. Bunu kim geliştiriyor. Kapitalist sistem geliştiriyor. Kaynağı nedir? Liberalizmdir. Peki, neye hitap ediyor? Duyguya, düşünceye. Yani insanın o yönlerine hitap ederek kendisine kazandırıyor. İnsanı bireycileştiren veya toplumsallaştıran da yine duygu ve düşünceleridir. Kapitalizm de bunlar üzerinde kendisini inşa ediyor. Önderlik; “toplumsal gerçeklikler, inşa edilmiş gerçekliklerdir” diye belirtmektedir. Bunları da sistem inşa etmekte ve bu inşaları kapitalizm kendi hizmetine almaktadır. İstanbul’dan bir örnek vermek istiyorum. Bir alışveriş merkezinde yürüyen merdivene, “artık sen yürüme; biz seni yürütürüz diyorlar”. Bu sistemi tanımlamak için iyi bir örnektir. Yani kapitalist sistem insanı hantallaştırıyor, emeksiz hale getiriyor, emek önemli bir kavramdır. İnsanları emeksizleştirerek onun birçok değerini yok ediyor ve öldürüyor. Bilim, teknik ile bunu geliştiriyor. Duygulara da bu anlamda kendisi müdahale ederek yön

verebiliyor. Popüler kültür, arabesk kültür ile böylesi yapay duygular geliştirebiliyor. Kapitalizm bireye ve topluma müdahale etmektedir. Sen düşünme, ben senin için düşünürüm. Sen duygulanma, ben senin için duygu yaratırım. Sen ağlama, ben senin için ağlarım. Yani yaşadıklarına karşı çıkmak, çelişki yaşama ve tepki gösterme yönünü öldürüyor. Bunlar duygusal zeka ile bağlantılıdır. Yaşam giderek sanallaşılıyor ve ayakta ölüm gerçekleşiyor. Yani beden var, ruh yok. İnsanlığın ruhuna bir müdahale söz konusudur. Sanatçı, üretendir. Akıl, mekân ve zamanın sınırlarını zorlayandır. Sonsuzluk arayışı içinde olandır. Yani metafizik yönü gelişkin olandır. Örneğin şiir; herkes şiir okuyabilir ama herkes şiir yazamaz. Şairlik, yaşamın özüne dokunabilme cesaretini göstermektir. Bundan kaynaklı herkes şair yada bir edebiyatçı olamaz. Herkes sanatta yapamaz. Yani şiir; aşkı, özü, cesaret ve duyguyu gerektirir. Şimdi kapitalist olanda hangi duygudan bahsedeceğiz? Ayrıca sanat, estetiği gerektirir, estetik te toplumsal olanı yani güzelliği gerekli kılmaktadır. Bu özellikler ise toplumda daha çok kadın ve genç kesimde ifadesini bulmaktadır. Yani kapitalizme en uzak kesimi ve en muhalif olması gereken kesim toplumsal olanla ilgilidir. Şurası bir gerçek ki her genç kadın açısından kendimizi yönetmemizin önünde engeller, duvarlar, zihniyet kalıpları var. Bu yüzden daha çok katlediliyor, daha çok sömürülüyoruz. Erkek-devlet bizim yerimize daha çok söz kurup hayatlarımızdan alıyor. İşte tam da burada binlerce yıllık kadın mücadelesi ile 21. yüzyılın kadın mücadelesi deneyimleri tarihsel bir yitime karşı yaşamı anlamlandırmak

Kendini yönetebilen, irade olabilen her birey, özelde de genç kadın kendisine yönelik saldırılara karşı da mücadele etmesini bilir

için kendini ortaya koyuyor. Kürdistan'dan Latin Amerika'ya, Afganistan'dan Avrupa'ya, Polonya'dan Asya'ya kadın mücadeleleri sistem karşıtlığıyla erkek- devlet ve sermayeyi zorlayan bir yerde ve bu nedenle özel savaş politikalarının hedefinde genç kadınlar var. Önderlikkadını için; "kafesekonulansüslü, püslü kuş" olarak tanımlıyor. Yani kadını sistem, obje halinde kendi hizmetine hazırlıyor. Ne kadar da güzel olsa ona sunduğu yaşam, kafestir. Yani kendini birbirine beğendirmeye çabası ve rekabet söz konusudur. Sistem kendisine göre kadına bir biçim verdiğinden dolayı, kadını özünden koparma gerçekleştirilmektedir. Dolayısıyla bu anlattıklarımızda öz yoktur. Her şey saç, baş,

Düşünce ve duyguda kadınca yaklaşmak toplumsallığı doğurur

kiyafet vb. biçimselliğe göre ayarlanıyor. Duygu ve özden yoksundur. Dolayısıyla sistemdeki kadının, kendisini erkeğe göre şekillendirmesi vardır. Erkek egemenlikli zihniyet ve cinsiyetçi toplum budur. Bu erkekte de, kadında da vardır. Kendini yönetebilen, irade olabilen her birey, özelde de genç kadın kendisine yönelik saldırılara karşı da mücadele etmesini bilir. O halde genç kadınlar olarak kendimiz için, kadın ve yaşam için özgür düşünebilme cesaretini gösterelim. Kapitalist modernitenin düşüncesizlik ve duygusuzluk saldırılarına karşı, kadınca düşünebilme ve hissedebilme arayışına yönelelim. Tarihten de öğrendiğimiz şudur ki; kadın, düşünce ve duygusundaki

özlülük ile toplumsallığı, komünaliteyi oluşturdu. Kapitalist modernitenin bu kadar düşünce ve duygu gerçekliğine yönelttiği saldırıların amacı da komünaliteyi ve toplumsallığı parçalamaktır. Şuna tarihsel ve toplumsal gerçeklik doğrultusunda inanmak gerekir: Düşünce ve duyguda kadınca yaklaşmak toplumsallığı doğurur. Böylesi genç kadınlar sokağını, mahallesini, kültürünü, dilini, doğasını, ekmeğini, yaşam hakkını savunmanın bilinciyle yaşar. Yani kapitalist modernitenin korkulu rüyası kendisi ve toplumu için düşünme ve hissetme cesaretini gösteren kadınlardır. Çünkü bunun gerçekleşmesi demek; anlamsızlığa karşı anlamı büyütme demektir.

KASTİK KATİLİN ÜRETİM MERKEZLERİ; ÜNİVERSİTELER

Kavramlar arasındaki karmaşıklık ilişkisinden yola çıkarak doğruya ulaşma ve doğruyu bulma temel bir ilke olarak önümüzde durmaktadır. Düşünce gücünün ve araştırma yolunda doğruyu arayan hakikat arayışçılığı da kaos, kriz ve karmaşıklıklar içerisinde doğmaktadır. Arayışçısı olduğu yolda güzel, doğru ve iyiye ulaşma doğru tarih bilinci ile gelişmektedir. Düşünceyi tartışmak, aynı zamanda düşünceyi üretmektedir de. İlk etapta neden düşünceyi, felsefeyi tartışıyoruz ve ilk defa bu düzeyde gündemimize girdi sorusu ile başlayabiliriz.

Önderliğimiz 27 Şubat'ta yaptığı Barış ve Demokratik Toplum Çağrısı ile tüm verili olan zihniyet yapılarımıza müdahale ederek, zihniyet yapımıza yeni bir form kazandırmak istemektedir. Bu süreç ile beraber değişim ve dönüşüm ihtiyacı büyük bir aciliyet olarak çözümlenmiştir. Tüm bu gelişmelerin arkasında da Önderliğimizin on yıldaki yoğunlaşmaları ve stratejik, paradigmasal çabası bulunmaktadır. On yıllık bir tecrit durumu, 27 yıllık bir işkence sisteminde yeni doğuşları sağlayan ve kastik katil bir sistem karşısında müthiş direnen bir Önderlik gerçeği var. Yaratılan bu büyük hafıza, tecrübe ve tarih bilinci sonucunda Önderliğimiz kadın, gençlik ve toplum öncülüğünde bu yoğunlaşmayı somut bir şekilde pratikleştirmek istemektedir. Paradigmamızı bu eksende geliştirmekte ve büyötmektedir. Her birimiz de bu anlamda Önderliği anlamak ve uygulamak istiyoruz ki süreç ilerlese de ilerlemese de bu süreçte

kazançlı çıkan bizler olacağız. Bunun için de Önderliğin çaba ve emeklerine daha fazla katkı veren, bu anlamda pozitif devrim görevlerini yerine getiren, yani toplumsal örgütlülüğü büyöten, eylemliliği zirveye çıkartan büyük bir çalışma temposu için de olmamız gerekir. Esasında Önderliği ve paradigmayı anlamamız için, paradigmayı oluşturan bütün öğeleri diyalektik bir bağ içerisinde bilmemiz ve algılamamız gerekir. Paradigma dediğimizde teorik bir çerçeve değildir. Elbette bu işin teorisi de vardır ama sadece teorik bir çerçeve değildir. Bu anlamda Önderliğimiz paradigmayı daha fazla açmış ve somutlaştırmıştır. Daha fazla cevap üreterek, teorik ve ideolojik kapsamını genişleterek derinleştirmiştir. Tarihi olarak adlandırdığımız ve büyük gelişmelere yol açan bu süreçte, tarihi görevlerimizi yerine getirmek için kadınlar ve gençler öncülüğünde büyük bir direniş sürmektedir. Tarihten dersler çıkartmak ve doğru adımlar atmak için de, aynı eksikliklere ve yetersizlikler için de yaşamamak önemli olmaktadır. Demokratik, özgür ve sosyalist bir yaşamı örgütlenme çabası içindeyiz. Yine Komünalist yoldaşlığı geliştirme ve komün örgütlenmesini doğru anlayarak yaratmak istemekteyiz. Fakat ne eski alışkanlıklar, ne eski ezberler ne de verili olan ile doğruya ulaşamayacağımız da kesindir. Kastik katilin yaratmış olduğu ve kendi kadrolarını, judenrat

dediğimiz kesimi eğitim adı altında eğdirerek düşürdüğü üniversitelere de her zamanki gibi gidilemeyeceği bilinmelidir. Gözümüzün önündekini görme gücüne sahip olmak gerekir. Kast zihniyetinin, judenrat ve cinsiyetçi politikalar ile en düşürücü yöntemler ile kendi çarkını döndüren kuklaları yaratırken, bunu görmezden gelemeyiz. Bu anlamda üniversiteler de verili olan düzenin gerçekliğini açığa çıkarmak, özgürlük amacı doğrultusunda kendini eğitmek ve bunun önünde engel olan, sorun yaratan her şeye karşı mücadele etmek güzel bir insan olma, yurtsever bir öğrenci olmanın şartıdır. Üniversitelerin karakollara dönüştürülmesi, fuhuş ve uyuşturucu satıcılığının merkezine dönüşmesi, asimilasyon ve ajanlaştırma politikalarıyla, düşürücü bir mit şubesi haline dönüştürülmesi, yine tarikat, cemaat ve din adı altında özgür düşünceye saldırarak dinsel dogmatizmin ve pozitif bilimin bakış açısı ile kölelik kastının yaratıldığı alanlar haline gelmesi en esaslı mücadele sebeplerimizden olmaktadır. Bu anlamda üniversitelerde kurulan sisteme ve verili olan zihniyete karşı mücadele etmek, özgür düşünceyi, Apocu felsefeyi geliştirmek toplumsal özgürlüğünde garantisi olacaktır.

Apocu Düşünceyi Esas Almak, Özgürlüğü Esas Almaktır!

Önderliğimiz demokratik toplum manifestosu ile Kürtaklını değerlendirmekte ve "Kürtler orta beyin aşamasında düşünür. Tamamen duygusal düşünme biçimi" olarak belirtmektedir. Orta beyin, en eski ilkel hayvanlarla benzerlik taşıyan beyindir. Analitik akılın hâkim olmadığı düşünce yapısıdır. Esasında kendi olarak varolmayan, kendi olarak düşünmeyen, sömürgeciliğin etkisi altında şekillenen ve bu anlamda paramparça edilmiş düşünce tarzıdır. Dikkat edin, Kürt gençliğinde bu çok açık görülmektedir. "duygularına teslim olma, tepkisellik, ne istediğini bilmeme hali, duygu ve güdülerin yoğun etkisi altında olma, kadercilik, arabesk yaşam tarzı, yaşama aşkla bağlı olmama" vb. yönler en belirgin özellikler ve düşünce yapısı olarak

açığa çıkmaktadır. Esasında düşünce yapısında bir bilinçsizlik ve tarihsizlik vardır. Kürt aklı dediğimiz akılda Önderlikle oluşmaya başlamaktadır. Bu da özgürlük aklı olmaktadır. Büyük bedeller, emekler ve çabalar sonucunda varlığını ispatlamış bir halkın, özgürlüğü somutlaştırma durumudur. Zagroslarda başlayan komünal ve kadın eksenli yaşam ölçüleri üzerinden gelişen, maddi manevi tüm değerler bütünlüğünün yaşam tarzı, ideolojisi olmaktadır. Kendi adına politika yapan, sorgulayan, tartışan, araştırıp-okuyan, bilimsel düşünceyi ve felsefik sorgulamaları geliştiren bilinç ve düşünce yapısıdır. Önderlik bu anlamda bizlerde ki dar, ezbere, dini inanış ile kalıplaşmış-dogma düşünce tarzımızı aştırmak ve üretmeyen kesinlikçi olan bakış açılarımızı kırmak istemektedir. Bu anlamda verili olanın reddedilmesi ve kastik katil yuvalarına karşı Apocu düşünce tarzıyla komün savaşının verilmesi gerekir. Üniversiteler; Kastik Katil zihniyetin düşünce üretim merkezleridir. Kastik katil zihniyet, kendisini dağıtmak ve büyütme için bir

Kast zihniyetinin, judenrat ve cinsiyetçi politikalar ile en düşürücü yöntemler ile kendi çarkını döndüren kuklaları yaratırken, bunu görmezden gelemeyiz

değirmen gibi çarkını döndürmektedir. Üniversitelerde de bu değirmenin esas gücü olmakta ve bu merkeze gönüllüce kölelik yapan, değirmene su taşıyan öğrencileri örgütlemektedir. Bu anlamda verilen rol ve misyonun farkında mıyız, değil miyiz? Sorusu önemli olmaktadır ki, neye ve kime hizmet edildiği doğru anlaşılmalıdır. Önderliğimizin belirttiği demokratik entegrasyon konusu bu anlamda iyi anlaşılmalıdır. Çokça vurgulandığı gibi verili sisteme, devlete entegre olma değildir. Asimilasyon ve erime de değildir. Fakat üniversitelerde yapılan tam da bu olmaktadır. Devlet ve özel üniversitelerde verili olana karşı Apocu düşünce tarzı ile bilinçlenmemiz ve kendimize rol biçmemiz gerekir. Devletçi zihniyetten, devletçi model arayışlarından kopuş sağlanmalıdır. Bu merkezlere ve gidişata müdahale edecek olan esas güç bu anlamda üniversite gençliği olmaktadır. Özellikle Önder Apo bu sorumluluğu kadına verdi. Genç kadınlar olarak erkek egemenlikli sistemin yarattığı sorunlara çözüm üretip bu merkezleri aşarak, kadın eksenli komün merkezlerine dönüştürmemiz gerekir. Bunu yapacak güç, irade ve Apocu düşünceyi kendimizde geliştirmeliyiz. Bu doğrultuda manifestoyu daha fazla okumalı, anlamalı ve uygulayıcısı olmalıyız. Manifestonun öncelikle zihniyet ve düşünce yapımıza bir müdahale olduğunu bilmeli ve bu çerçevede de daha fazla yoğunlaşıp, derinleşip, araştırıp anlayarak bilinçlendirme çalışmalarına ağırlık vermek gerekir. Genç kadınlar ile bir araya gelerek düşünce, fikir, tartışma komünleri örgütlemeli ve daha fazla araştırıp, inceleyen ve üretim açığa çıkartan

bir örgütlülüğe gitmemiz gerekir. Dikkat edin, verili sistem yani kastik katil sistem yutan ve tüken bir sistemdir. Bizim de buna karşı üretici ve yaratıcı olmamız gerekir. Önderliğin politik raporda değerlendirdiği, çözümlediği tüm konuları araştırarak Önderliğimizin komünal bir çalışma olarak değerlendirdiği politik rapora kendi emeğimiz, çabamız ile katılmamız gerekir. Sonuç olarak kastik katil zihniyetin üretildiği üniversiteleri Apocu düşünce ve felsefesinin örgütlenme akademilerine dönüştürmemiz gerekir. Bu anlamda tüketen değil, demokratik topluma hizmet eden, düşünce üreten ocaklar haline getirmeliyiz. Bu süreçte esas gerçekleştirmemiz gereken değişim ve dönüşümlerden bir diğeri de, özgür kadını yaratmadır. Önderlik dört katmanlı kadın kurtuluş ideolojisini ve kadın tarihini yeniden ele alarak dönem görevlerimizi belirlememiz gerektiğini belirtti. Nasıl ki kadın, tarihte tanrıçalıktan, saray kadınlığına, sonra ev kadınlığına(sati) kadar düşürülüyorsa günümüz üniversitelerinde de alıştırılan ve öğretilen bu olmaktadır. Önderliğimiz dört katman temelinde her kadının kendi arkeolojisini yapması gerektiğini belirtmektedir. Esasında bir bütün olarak kadın sosyolojisini daha kapsamlı çözümlemek gerekir. Üniversiteleri de bu araştırmaları yapan, yaratıcılığı geliştiren, okuyan ve çözüm geliştiren komün örgütleyen akademilere dönüştürmemiz gerekir. Yine Önderliğimiz; “çıkarsam çöpleri temizleyeceğim, bir köye gidip komün oluşturacağım” dedi. Esasında Önderlik bunları bizlere söylemektedir. Topluma hizmet edecek olan, buna öncülük edecek olan üniversitelerdir. Toplum gelecek olarak gördüğü ve “okuyup, büyük insan olacaklar” dedikleri kadın ve gençlik öncülüğünde komün yaşamına dahil olacaklardır. Bunun için de ciddi bir zihniyet dönüşümüne ihtiyaç olduğu görülmeli ve yeni sürece değişim dönüşümü yaratarak katılmamız gerekir. Bu temel de; Apocu düşünce tarzı ile değişip dönüşelim ve kastik katil zihniyete karşı mücadele ederek Komünalist yaşam tarzını esas alalım.

OPERASYONA LI ROJAVAYÊ ZAPÊ Û TIŞTÊN KU FÊRÎ ME KIRIYE

BEŞA DAWÎ

Di şer, berxwedanî û çalakiyan de israr kirin pir girîng bû, hîna jî girîngiya xwe diparêze. Şêwaza Serokatî şêwazeke domdar e. Serokatî her tim şerê me ya ne domdar rexne kir û rast nedît. Got ku, ev şêwazê şer wê we bibe binketinê. Gundê Fila ev pir girîng dît. Ji bo ku rê nede binketinan her tim hêza aqil bi kar anî. Çawa ku Serokatî di kesayeta xwe de, di fikrê xwe de guhertin û veguhertin avakir û li hember binketinan sekinî, Gundê Fila jî ev esas girt. Di çalakiyekê de ango di êrîş birina ser dijmin de qasî tê xwestin encam negirtin nayê vê wateyê ku binketin e. Fêmkirina vê girîng bû. Israr û xîret, wê teqez serkeftinê bîne. Baweriya xwe bi vê anîn û hîn jî heman baweriyê hembêz dikan. Şehadetên ku pir zêde em êşandin jî hatin jiyan kirin, ji hinek xebatan encam nehat girtin, rexne pêşketin, hesab hat xwestin. Hinekan xira kirin lê dîsa jî em pey de çûn. Dîsa israr kirin. Di serkeftinê de israr derket holê. Ji bo operasyonên şoreşgerî wêrekî nîşan dan. Di kêliyên ku dihat gotin 'em êdî nikarin tiştêkî bikin' de operasyonên şoreşgerî hatin lidarxistin. Pêngava Şehîd Savaş Maraş her tim bi operasyonên şoreşgerî ve berdewam kir. Çalakvaniyeke domdar hebû û hîna jî heye.

Şêwaza Serokatî ya ku xwe mahkûmî şertan nake hat esas girtin. Dijmin hat ser tunelan, heval wisa ne fikirîn ku êdî di hundir de mane, mahkûmê tunelan in, nikarin biçin cihekî, kes nikare bikeve hundir û hwd. Li rê û rêbazên derbaskirina vê rewşê, rêbazên têkoşîna şoreşgerî û şerê şoreşgerî geriyan. Tunnel ti carî tenê neman. Di deriyên deşîfre de jî ketin û derketin çêbûn. Heval hatin guhertin, teqwiye hat kirin. Malzemeyên pêwîst hat birin. Tunnel weke biryargehên şer rol lîstin. Feraseta ku dijmin mezin dike hat şikandin û hat perçe kirin. Dijmin nikare her tiştî bibîne, nabîne jî. Ger tu gerîla bî, dikarî vana hemûyan derbas bikî. Dikarî rêyekê peyda bikî. Ji xwe erazî eraziya me ye, leşker nasnake, deh mobeseyan jî deynin nikarin bi qasî çavên me tiştan bibînin. Çiqas pergala şopandinê jî deynin nikarin bi qasî lingên me yê ku pêlî axa dike nasbikin. Ger gerîla destê xwe deyne ser cihekî, pêlî cihekî bikin, wê hîs dike û nasdike. Dijmin bi teknîka xwe nikare vê fêmbike. Hevalan îspat kirin ku em dikarin her derê tunelên xwe jî eraziya xwe jî bi kar bînin. Pêwiste em dûbare dûbare bizanin û bibinin ku; 'azadiya jin, azadiya civakê diyar dike.'

Di govenda serkeftinê de soz dan ku dest bi dest ser û binê govendê bigirin û wisa şer bikin û niha hîn jî wisa şer dikin.

Ger em baweriya xwe bi vê rastiyê ve bînin, wê jin weke hêza şer asta serkeftina artêşa me diyar bike. Pîrgirêka me ya serxistina şoreşê heye. Xwe xistina çavên zilaman ango pîrsgirêka me ya xwe îspat kirina li hember zilam nîn e. Em pêwîstî nabînin pesn û pîroz kirina zilaman kom bikin. Pêwîstiya me eve ku em taqdira gel qezenc bikin, bawerî û hevî bidin gelê xwe. Wê çaxê pêwîste em her tim di bîra xwe de bigrin û di kêliyên şerê herî dijwar de jî rêxistinbûna xweser, arteşbûna xweser û zanebûna zayendî her tim esas bigirin û pêwîste em jiyanî bikin. Em rojevên xwe bi xwe diyar bikin. Bi vî awayî hemû rêxistinê bigirin nav xwe û xwedî lê derkevin. Emê bibin pêşeng û yên li pey xwe bi xwe re biherikînin. Gelê me ji şerê Gundê Fila moral girt, ev xelata herî mezin e. Egîdên mîna Rojhat û Erdalan moral girtin. Ev xelata herî mezin e. Şerê tunelan di esas de herî zêde li gorî hevalên jin e. Ev jî hat dîtin. Ji ber ku aqileke zirav dixwaze. Di hemû hûrgiliyan de

hakimîyet dixwaze. Di heman kêliyê de deh tişt fikirandin û ji bo her yekê plansaziyek çêkirin pêwîst dike. Pêşdîtin dixwaze. Hêza ku her kesî bigire nava xwe û bike yek dixwaze. Piştevanî û komunîzmê dixwaze. Nepeniya (Sır) serkeftina tunelan di komunîzmê de ye. Kî çiqas komunîst be, ew ewqasî dikare bi serbikeve. Dîsa hevalên jîn di mijara fîzîkî de jî xwedî avantaj bûn. Di mesafeyên kurt de dikarin bi lez şer bikin. Tunnel êdî ne tenê mewziyekî ku heta şer xilas bibe tûyê berxwe bidî ye. Hevalên jin asta tunelan pêşdetir birin û kirin qada jiyanê. Li gorî şer, qada jiyanê... Weke qada me ya jiyanê ya ku her ya me bû û her tim wê ya me be girtin dest. Di hundirê tunelan de jiyanêke wisa hûnandin. Hîna jî vê dikin. Bi kêfxweşiya xwe, parvekirin, rêzdarî, hezkirin û hevaltiya xwe ve di nava tunelan de civakbûneke nû însa kirin. Di mijara têkiliyên civakî de modeleke nû afirandin. Yek jî sedema serkeftinê ev rêhevaltî bû. Bêguman ji bo hin şexsan dibe ku

Ji destpêka şer ve her tim dibêjin 'EMÊ BISERKEVIN, EMÊ TEQEZ BISERKEVIN'

rexne bê kirin. Lê rengê ku hakîm ev bû. Îspat kirin ku bi vî şêwazê jiyanê ve dikarin tunelan bikin biryargeha şer. Her roj îradeya lêdana dijmin nîşan dan û ev bû terzek. Weke ku Serokatî dibêje: 'gerîla pêwiste an di çalakiyan de be, an jî di perwerdê de be.' Tunelan ev gotin jiyanî kirin. Tunel di destpêkê de tenê weke cihên berxwedanê dihatin dîtin, digotin emê heta ku fedaiyane şehîd bikevin li ber xwe bidin. Lê hişmendî û pêşengtiya jin berxwedana tunelan hîn pêşdetir bir. Tunel kirin biryargeha şer ya ku serkeftinê tîne. Dan diyar kirin ku ne heta mirinê, heta serkeftinê bi fedaiyane dikarin şer bikin. Nexasim di operasyonên şoreşgerî yê pêvajoya payiz û zivistanê de hatin li darxisin de, di dijmin de şikandin avakir.

Dijminniha wek siyasî, leşkerî û aborî îflaskiriye. Lê ji bo ku desthilatdariya birjuwa berdewam bike, ji bo ku rêxistinên gerîla yê sosyalîst ji vî serkeftinê îlham negirin, dewlet netewa faşîst ya KT xwe xwedî dike, bi piştgiriya aborî û leşkerî ve xwe li ser lingan digire. Piştî çalakiyên Mersîn û Enqere destpêkirina operasyonên şoreşgerî, nîşandan ku dijmin çiqas bê hêz e. Di pêşengtiya Rêheval Adar û Şahîn de ev yek hat îsbat kirin û şêwaz hat diyar kirin. Fikirê ku digot 'ger dijmin were wê bigire' bi fikrê 'ger tu li dijmin bixî, tuyê felc bikî, wê dijmin bireve' ve hat pelçiqandin. Mîna Sara û Rûken dema ku gotin 'emê bi lêdana dijmin ve bi serbikevin' û bi çalakiya xwe ve ev îsbat kirin, li çiya jî heman tişt hat îsbat kirin. Di şerê du salan de û operasyonên şoreşgerî de ev piştrast bû. Çûyina Rênas, Adar, Şahîn, Medya û Heqî ev danî holê, di tunelan de mirov îradeya şer bi çî awayî dikare nîşan bide, hiştin ku her kes bibîne. Li hember

çalakiya heval Mîlîtan, Serxwebûn û Nejwan ya ku li Şehîd Pîrdoxan li darxistin, mîna rexnedayînekê yekser çalakiyên ku dijmin paş de bibe li dar xistin. Di dawiya payîzê de jî bi pêşengtiya Rêheval Andok, Ciwan, Botan, Serxwebûn, Bêrîtan, Ekîn, Şervan, Hewrê û Canşêr ve performanseke mûthîş derket holê. Fîlmên şer ên herî rasteqîn hatin çekirin. Diruşmeyên 'Agir kete ersê Romê, agir kete dilê Enqerê' bûn malê dîrokê. Şêwazeke nû ji bo cîhana huner û sînemayê dan qezenc kirin. Serokatî hîn beriya salan gotibû ku çar demsal gerîlatî gengaz e û gerîla her tim dikare aktîf bibe. Pratîk kirina vî her çiqas dereng ketibe jî, li Gundê Fila hat li darxistin. Bala xwe bidinê gerîla çar demsal di nav çalakiyan de ye.

Di rojên bi wate de çalakiyan kirin. Mînak roja 25'ê Cotmehê çalakiyekî fuze ya pir bi îsabet hatiye kirin, mewziyên dijmin bi temamî hat îmhakirin. Di 4'ê Nîsanê de li hember dijmin ên ku hatibûn ser tunela Şehîd Yunus û dixwestin teqemenî bikin û bikevin hundir, hevalên jin çalakiyeke pir xweş ya sabotajê kirin û çek rakirin. Silavkirina Serokatî ya herî bi wate bi şêwaza Apoyî ceza kirina leşkerên payebilind û taybet ve hate kirin. Helbet hêzên YJA-Star'ê wê rojbûna Serokatî bi cezakirina faşîstan ve pîroz bikin. Bi pasta çekirinê ve na, pêwiste bi çalakiyan ve were pîroz kirin. Şerê li Eyaleta Şehîd Delîl a Rojavayê Zapê cardin nîşan da ku, em şervanên gelekî ku her tim di bin operasyonan de jiyan dikin in. Ger em ji şerê Rojavayê Zapê encamekî derxinîn, encama herî girîng ev e; ger dijminekî te hebe û tu li hember vî dijminî di şer kirinê de bi biryar bî û tu derketibî beramber wî, destekî

te di nav zeytê de destekî din di nav hingivê de be nabe! Pêwiste destekî te li ser pirtûk, destekî din jî li ser sîlaha te be! Li Rojhilata Navîn rêya demokrasî, rêya qezenckirina mafan ku hatiye xesp kirin wisa ye. Bê pirtûk serkeftin nabe, bê çek serkeftin nabe. Gelekî ku bê pirtûk û bê Serok maye dema ku xwe bigihîne Serok û pirtûkên xwe, di esas de xwe digihîne amûrên xwe yên xwe parastinê. Hele weke hevalên jin em ti carî xwe bê pirtûk û bê çek nahêlin. Heta ku welatê me bi awayekî azad û demokratîk, bi îradeya xwe ve xwe birêve bibe... Heta ku Serokatiya me bi statuyeke makezagonî di welatê me de jiyan bike û siyaset bike. Heta ku ji gelê me re Serokatiyê kiryarî (fiili) bike. Bilançoya çalakiyên jinan ên li Eyaleta Şehîd Delîl ya Rojavayê Zapê, di dîroka me ya jin de yekemîn e. Bi sedan çalakiyên xweser hatin lidarxistin. Ev performans çalakiyan ji bo hemû jinên berxwedêr ên cihanê îlhamek e. Çavkanî ye. Mîna dibistana berxwedaniyê ye. Yek jî pratîkên herî berbiçav ên parastina cewherî yên jinan e. Jinên ku li Rojavayê Zapê şer kirin her tim xwe pir bi şens dîtin. Hîna jî wisa ye. Bê derfetî, tinebûn û zehmetî di wan de sekneke berxwedaniyê ya dramatîk ava nekir, bi moral, bi coş mîna mîhrîcanên Dionysos govendeke şer a bi ken derxistin holê. Di govenda serkeftinê de soz dan ku dest bi dest ser û binê govendê bigirin û wisa şer

bikin û niha hîn jî wisa şer dikin. Dîtin ku dema mirov nêzî Serokatî be, ber bi gerdûneke wateyê ya cuda ve bi rê dikeve. Ji destpêka şer ve her tim dibêjin 'EMÊ BISERKEVIN, EMÊ TEQEZ BISERKEVIN' Em jî weke rêhevalên wan her tim bi vê angaşê ve giranî bidin roj û demên şoreşê. Em têkoşîneke wisa bidin ku ew bi zimanê xwe bi xwe ji Serokatî re behsa van rojan bikin. Ji bo afirandina van rojan emê têkoşîn bikin û emê layiqî wan bibin û careke din soza xwe dubare dikin.

**BI RÊBERÊ ME YÊ
RIZGARIYÊ
SEROK APO RE
WÊ JIN CIHANÊ
RIZGAR BIKIN !**

Xoşça û sosyalistçe qalın!

Xalkların Qızı Kejê olarak, sizleri Önder APO'nun sesini duymuş olmanın verdiği coşkı ile selamlıyor, yaşlılarımı komünalistçe hembêzliyor, yaşlıların ellerinden, çocukların gözlerinden komünalistçe öpüyorum. Siyasetin boşlук qebul etmedixini en çıplax şekilde görüyx. Süreci kavramax Amed'in seması qadar açix bir beyin û Önderligi anlamak, Amed'in topraxi ile dünya çekirdeği arasındaki mesafe qadar derinlik isti. Ayıx olun, çekirdeğe inerken magma tabaqesinde yanmayasanız! Bildiginiz üzere süreç Önderligimizin insiyatifi û tüm ezberlere felç geçirten yaratıcılıxı ile yürüyor. Önder APO'nun û örgütümüzün hemleleri düşmanı şoqedi, koşeye sıqıştırtı, şaşo paşo, gej û lal edi. Hele heval Besê'nin arqasına alıp yürüdüxü heybetli orduyu görünce insanın qatılası, daxa çıqası geli. Tabi bu hareketli süreçte gençlixin görev û sorumluluqları her zamankinden daha fazladır. Edi eskisi gibi olmaz û eskisi gibi çalışamaz, katılamayaxız. Bunun için de çalışmax û çalışmax zorundayız. Duydum ki bazı süreç karşıtı klıxlerin örgütlediği û beyinlerini jehr ettixi Z Quşaxından gençler 'Asosyal Medya' üzerinden faşist-ırkçı zihniyetin sözcülüğünü

yapımış û sürece çomaq soqmaya çalışmaqtalarmış. Öncelikle bu Z Quşaxının bir sosyolojisini yapax ki iyice anlaşılınsı; Sistemin bir tanımlaması olan qriz u kaos karakterli Z kuşaxı ne bele baxlanır ne de bandaj olarak kullanılabilir. Esasında sistemin 2000'den sonra doxan gençleri Z kuşaxı olarak tanımlaması, kapitalizmin sonucunda oluşturulan saçma karakteri gençlere giydirmeye çalışması onlara en büyük haqarettir. Bizim felsefemizin Z quşaxı gibi bir tanımlaması û ayrıştırması yoxtır. Biz ancax sosyolojik olarak çözümleriz. Doğruxi bir şekilde topluma faydalı olan da ma bu degildir? Welhasıl û kelim işte bu özel savaş oyunlarına gelip düşünmeden, sorgulamadan süreç qarşıtı qonuşan û tweet atanlara bazen ciniklerim atıyı, şartallerim düşi û bazen ise quranıma günahım geli. Bu noqtada yurtsever gençlixin müdaxalesi gereki: Adresini tespit edebildiklerinize ne yapacaxınızı bilisiniz. Söylememe gerek yoxtur (ma illa mast diyek) siz tecrübeleriniz û biliseniz. Bizler qonışmaz yaparıx. Adresini bilmediklerinizi ise sıqıştırdığınız yerde spamlayın! Daha yapacaxımız çoq şey var.

Neyse çox uzatmadan başqa bie qonuya değınecek olursam; bu aralar tek kişilik bir hareketli tim olmuşəm. Kendime orda burda geziyem. Tabi bu öle bildiginiz gəzmexlerden degil. Ben elimde qaçak çay, elimde Manifesto, gitmedix yer bıraxmıyem. Her an arqanızdan ango önünüzden da çıxabilirem, ayıx olun. Sonra Kejê nerden çıqtın demeyin! Nereye gitsem magma tebekesinden daha hereretli tartışmalar yürütiyem. Anaların toplandığı seat 5 sonrası qapı önlerinden, dayıların güzergaxı cami önlerine, işçi emekçilerin ter döktüğü fabrikalardan, tekstillere, çocukların mekanı kuçelerden, sosyalist örgüt evlerine qadar geziyem de geziyem. Çocuk, yaşlı, işçi, emekçi, dilsiz, saxır, ker û lâl demeden herkese Manifestoyu anlayabildığım qadarıyla anlatıyem. Bu süreçte oturmax ayıp olı. Sizler benden aqıllısınız û olayı çaqtınız degil? Oturmax ayıptır, gunaxtır. Ne allah nazarında bu qəbul edilir ne de Apoci gənçliş tarafından. Ona göre yaqlaşmax gerek. Tabi sadece Manifestoyu oqumax yetmi. Önce oquyacaxsın, sonra bir daha oquyacaxsın. Oqudun? Tamam sonra anlayacaxsın, sonra derinleştireceksin. Derinleştirdi? İşte o zaman yaşama geçirecex, pratiğe dökeceksin. Ê tabi demokratik, sosyalist bir kişiliş qolay olmi. Hele diyalektik düşünen quantumik bir beyni yaratana qadar, e welleh insan şepirze olı. Le welleh soni de çox xweş olı. Altın gibi bir aqla û qaraktere saxip olisen. Ma daha ne istiseniz. Welleh parmax ile gosterilecek saygın Ê xweşik gənçlerden olacaksınız. He bu arada, geçenlerde çalışmanın tekmişini vermek için daxdaki arqadaşların yanına gittim. Hâl- xatir û çay faslından sonra dedim hele bir yürütüşüm faaliyetleri axtarıp arqadaşlardan perspektif alayım. Üçüncü cümlemde sonra Dicle'den boşalırcasına sağanaq bir eleştiri yaxmuruna tutuldum. Politix olmamaqdan kendini yeterli görmeye, eski mücadele tarzında ısrardan doxmatizme qadar bir dizi eleştiri sıraladı arqadaşlar. Tam 'Eger doxmatik isem doxdugum yerden qaynaxlıdır' diyecektim ki arqadaşlar 'Yeni dönemin ruhu kendini eleştirmek û yeniden yaratmaktır'

dedi. Sustum. Heqiqi acıları severim. Çünkü insanı güçlendirir. Hiç düşündünüz, bu Urfaliler û Kobanelilerin niye hiç enfeksiyon sorunu yoq diye? Niye olacaq, oksigen ile aynı miktarda tükettikleri acılı isotlar sayesinde tabi ki. Şimdi ne alaqa diyecexsiniz: Çoq alaqa. Acı her zaman insanı güçlendirir. Kişilişte de, yaşamda da bu böyledir. Önderlik "Beni öldürmeyen acı, güçlendirir" demektir. Eger bu süreç de yenilenme süreci ise, bize düşen kendimizi yeniden gözden geçirmex, yenilemex, yeni bir kişilik, yeni bir aql yaratmax olı. Walla bunu ben degil, süreç istiyi.

Welhasıl û kəlam, eger Önderliğə qavuşacax, O'nunla özgür yaşayacax diyorsax, kendimizi Önder APO'nun ölçüleriyle donatmalıyax. Gere Güneşimize qavuşana qadar, yerimizde durmayax. Tüm qadınlardan, gənçlerin, çocukların Önder APO ile birlikte Surlardan Amaraya yürüyeceği günler çox yakın. Xoşça û sosyalistçe qalın!

*Yaşam bizim yeni toplumsallığımızdır.
Biz bunu kurmaya gidiyoruz. Böyle bir örgütlülük
yaratıyoruz. Başlarken de özgür insandan başlıyoruz. Bireyi
özgürleştiriyor, ona zihniyet
kazandırıyor, irade haline getiriyoruz. Onun duygularını kes-
kinleştiriyor, duygularına doğru tu
kazandırıyor ve kendisini yaratıcı eylemin içine sokup yeni bir
toplumun temel dayanağı haline
getiriyoruz.*

*Pusulası Önderlik ve şehitler olanın
rotası asla şaşmaz*

ASYA ALİ

*Bin defa daha dünyaya gelsem
yine PKK militanı olmak isterim*

ROJGER HELÎN

